

Mynd/org	Rubrik	Bestämme	Synpunkt	Slutsats	Åtgärd	Kommentar
Lst Jönköping	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	Länsstyrelsen anser att det vore lämpligt att begränsa mängden foder som får nyttjas vid åtling även utanför områden med utfodringsförbud för att undvika att extrema mängder foder används.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt.
Lst Uppsala	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	Länsstyrelsen anser att nuvarande formulering kan tolkas som att viktbegränsningen om 25 kilo även gäller helkropp. Det är även oklart om delar av vilt och tamdjur får blandas. Alternativ formulering: 1.En kropp av vilt eller tamdjur, eller 2.Delar av vilt och/eller tamdjur omfattande totalt 25kg	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformulerat bestämmelsen.
Lst Halland	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	Utläggning av avlivat vilt eller slaktavfall från vilt är vanligt förekommande. Det är då inte ovanligt att de förekommer i en omfattning som överstiger 25 kg. I föreskriftens definition är detta åtling men inte nödvändigtvis en åtel, om jakt inte förekommer på platsen. Länsstyrelsen ser här ett tydligt gränsdragningsproblem eftersom åtling kan locka vilt till platsen från långa avstånd. Hur långt ifrån en plats med åtling får jakt bedrivas, utan att det är en åteljakt? Det finns exempel på framtagna avstånd i Länsstyrelsernas tidigare beslut om björnjakt. Länsstyrelsen önskar därför att en motsvarande skrivning i föreskriften skulle förtydliga vad som är en åtelplats. Det bör även framgå om det är tillåtet eller inte att gräva ned en större mängd animaliskt foder under jord utan att detta klassas som åtling. Länsstyrelsen föreslår att animaliskt avfall som grävs ned grundare än 150 cm är åtling.	Synpunkt	Åtgärd	Enligt den definition som föreskrivs i 6 § avses med åtel "plats där lockmedel placeras för att locka till sig vilt". Av 7 § följer att åtling innebär att iordningställa och upprätthålla en åtel genom att placera eller lämna kvar lockmedel där. Om utläggning av avlivat vilt eller slaktavfall från vilt inte sker i syfte att locka till sig vilt utgör alltså inte utläggningsplatsen en åtel och utläggningen är följaktligen inte heller åtling. Det kan vara svårt att slå fast vad syftet med att lägga ut tex. slaktavfall är. Naturvårdsverket anser dock att om platsen används vid jakt, genom exempelvis vakjakt eller spårupptag vid platsen, kan det hävdas att syftet med att lägga ut något som kan fungera som lockmedel i praktiken ändras eller utökas till att även omfatta att locka till sig vilt. Det faktum att slaktavfallet används som lockmedel vid jakt påverkar bedömningen av syftet med att lägga ut det. Vidare kan platsen då anses användas som åtel vid jakten. Av 13 a § jaktförordningen följer att åtel får användas vid jakt, av 8 § i de aktuella föreskrifterna anges att användning av en åtel vid jakt endast är tillåten om åtlingen skett i enlighet med bestämmelserna i föreskriften. Föreskrifterna har ingen definition av "åteljakt" (som i tidigare föreskrifter definierats som "jakt
Lst Norrbotten	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	I 9 § begränsas mängden lockmedel med animaliskt ursprung till 25 kg per vecka. Länsstyrelsen ser en risk till oavsiktliga illegala åtlar i områden som är dubbelupplåtna och utfodringsplatser därmed inte nödvändigtvis är kända för alla jägare. Om ett vilt fälls vid en utfodringsplats som överstiger den tillåtna mängden animaliskt material, kan platsen komma att klassas som en otillåten åtel.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket förtydligar i vägledning hur sådana situationer (otillåtna åtlar som kan få betydelse för björnjakten) kan undvikas.

Svenska Jägareförbundet	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	9 § Vid åtling för jakt med lockmedel av animaliskt ursprung får, per vecka och åtelplats, ej användas mer än 1.en hel kropp av vilt eller delar av vilt omfattande totalt högst 25 kg, eller 2.en kropp av tamdjur eller delar av tamdjur omfattande totalt 25 kg.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har förtydligat bestämmelsen med ordet "högst".
Lst Skåne	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	En reglering även av vegetabiliska lockmedel i de allmänna bestämmelserna bör övervägas. Det bör utredas om det är en fördel att även i de allmänna bestämmelserna om åtling införa en begränsning av vegetabiliskt lockmedel som får användas vid åtling, i likhet med den begränsning som finns för animaliska lockmedel. I konsekvensutredningen (1.6.1 Naturvårdsverkets förslag att endast i område med utfodringsförbud reglera jaktåtel med vegetabiliskt foder) har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det skulle kunna bli kontraproduktivt att i områden med fri utfodring endast reglera lockandet av vilt till jaktåtel samtidigt som Naturvårdsverket anför att en stor mängd tillskottsfoder kan öka tätheten av vildsvin vilket riskerar att öka skadorna lokalt. Länsstyrelsen anser att det bör närmare utredas om en reglering av mängden vegetabiliskt foder skulle kunna innebära ett önskvärt förtydligande av begreppet åtel. Ett sådant förtydligande förhindrar att jakt bedrivs vid utfodringsplatser och kan göra det mindre attraktivt för den enskilde att bekosta och anlägga stora utfodringsplatser. Stora utfodringsplatser framhålls ofta som problematiska ur ett foderhygiens, smittskydds, skade och populationstäthetsperspektiv. En reglering av mängden vegetabiliskt foder innebär även att en eventuell risk för att föreskriften kommer att ha en negativ inverkan på tillämpningen av foderlagstiftningen minskar.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt.
Svenska Djurkyddsföreningen	Allmänna bestämmelser om åtling		Vi anser att föreskrifterna behöver kompletteras med krav på att animalisk åtel av vilt ska rensas från blyrester på samma sätt som det görs inför mänsklig konsumtion. Detta för att undvika spridning av bly i naturen, blyförgiftning hos de djur som äter av åteln och sekundär oavsiktlig mänsklig konsumtion av kött som innehåller bly.	Synpunkt	Åtgärd	Ansvarig för regler och information om utfodring av vilda djur är Jordbruksverket. Naturvårdsverket upplyser dessutom i vägledning om Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur.
Svenska Djurkyddsföreningen	Allmänna bestämmelser om åtling	8 §	Tillstyrker	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	Tillstyrker delvis. Vi föreslår att det specificeras att kött från rovdjur eller vildsvin endast får användas om det testats negativt för trikinos.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Ansvarig för regler och information om utfodring av vilda djur är Jordbruksverket. Se myndighetens webbsida under rubriken "utfodra vilda djur" för mer information. Se även 2 § i fsk om åtling och användning av åtlar vid jakt.
SCA	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	9§ p2. Punkten är lätt att feltolka. Nu kan det tolkas som att det är fritt fram att åtla med tamdjur. Hela paragrafen borde omformuleras.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformat bestämmelsen för att omhänderta synpunkten. Naturvårdsverket upplyser dessutom i vägledning om Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur.
LRF	Allmänna bestämmelser om åtling		Regleringen av åtling i områden utan utfodringsförbud är bristfällig och uppfyller inte de krav som jaktförordningen ställer för ett jaktmedel. Föreskrifterna saknar definitioner och villkor för åtling med vegetabilier i dessa områden, vilket skapar rättsosäkerhet.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket delar inte den bedömningen om kraven jaktförordningen ställer.

LRF	Allmänna bestämmelser om åtling		Enligt LRFs uppfattning bör föreskrifter om åtling utformas som ett generellt regelverk som gäller i hela landet, utan att reglerna görs beroende av om ett utfodningsförbud har meddelats eller inte, för att alla berörda ska kunna förstå och kunna efterleva dessa regler. Behovet av en definition av åtel är inte begränsat till de mycket små arealer som kan komma att beröras av ett lokalt förbud mot utfodring, med stöd av 6 § jaktlagen. Bestämmelsen i 6 § jaktlagen har stora brister. Den är snävt utformad och så svår att tillämpa att inget beslut med stöd av den paragrafen hittills har stått sig vid en överprövning. Länsstyrelsen får inte besluta om villkor för eller förbud mot utfodring annat än i ett litet geografiskt område och under begränsad tid. Det går inte att åstadkomma någon verksam minskning av vilt och viltskador genom att villkora eller förbjuda utfodring i ett litet geografiskt område, som omfattar någon eller några fastigheter under en begränsad tid. De större skadegörande viltarterna kan röra sig över flera tusen hektar under sina födosök. Vad som kan regleras på någon eller några fastigheter kommer inte avgöra hur mycket viltskador som uppstår inom ett större, skadedrabbat område. Effektiva åtgärder för att minska viltskador måste genomföras i stora områden under längre tid. Eftersom stora viltstammar är tröga system som är svåra att påverka, krävs åtgärder som genomförs under lång tid för att få avsedd effekt. Det är därför viktigt att regler för åtling gäller generellt i hela landet. Nationellt gällande regler om åtling, som indirekt kommer att definiera skillnaden mellan åtel och utfodring, kan utgöra ett större bidrag till förbättrad viltförvaltning än 6 § jaktlagen. En stor fördel med en definition av åtel i generellt gällande regler om åtling, är att det därmed i praktiken motsatsvis skulle finnas en definition av vad en utfodring är. De missförstånd och konflikter som uppstår om utfodring och åtling beror till stor del på att varken åtel eller utfodring är definierade i föreskrift. Därför kan personer som bedriver överdriven utfodring, som i sin tur leder till överstora viltstammar av t.ex. vildsvin och dovhjort, nu hävda att en utfodring är en åtel. Att åtling är en viktig jaktmetod är oomtvistat och därmed tas kritiken mot den påstådda åtlingen inte på allvar. Om det fanns en generell definition av åtling, och därmed i praktiken motsatsvis även en generell definition av utfodring, så skulle ovan nämnda oklarheter upphöra, vilket var ett av regeringens syften med bemyndigandet till NV, se ovan.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodningsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktigt är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt.
LRF	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	I de föreslagna reglerna i 9 § krävs ett förtydligande om åtling med kropp av tamdjur eller delar av tamdjur. NV:s föreslagna bestämmelse ger intryck av att det är tillåtet att åtla med tamdjur utan annan begränsning än tillåten mängd foder per åtel och vecka. Jordbruksverkets regler om foder stadgar att åtling med tamdjur eller delar av tamdjur enbart är tillåten om tamdjuret är veterinärbesiktigat. 2 § förslaget hänvisar visserligen till bestämmelser om krav vad gäller foder och som används vid åtling, men det finns stor risk att regleringen i 9 § kommer att leda till att felaktig utfodring genomförs.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformat bestämmelsen för att omhänderta synpunkten. Naturvårdsverket upplyser dessutom i vägledning om Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur.
Lst Gävleborg	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	Länsstyrelsen menar att så som punkt 2 är formulerad finns det risk att bestämmelsen tolkas som att det är fritt att åtla med tamdjur eller delar av tamdjur. Länsstyrelsen anser att det finns risk för att den kan missuppfattas och anser att det bör förtydligas att det finns andra regelverk som den som vill åtla måste följa och som begränsar den verksamheten.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket upplyser i vägledning om SJV regler för åtling med tamdjur.
Lst Jämtland	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	9 § - Länsstyrelsen anser att det behöver förtydligas om bestämmelsen gäller en helkropp om max 25 kg eller en helkropp utan viktbegränsning. Därtill behöver det förtydligas att det finns andra bestämmelser som aktualiseras när det gäller utfodring med tamdjur, så som Jordbruksverkets föreskrifter. Länsstyrelsen tror att förslaget i dess nuvarande lydelse kan tolkas som att det är fritt att åtla med tamdjur så länge viktbegränsningarna följs. Det skulle med stor sannolikhet medföra att tamdjur eller delar av tamdjur kommer användas på ett otillåtet och icke-önskvärt sätt i åtelverksamhet, främst under licensjakten efter björn.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformat bestämmelsen för att omhänderta synpunkten. Naturvårdsverket upplyser dessutom i vägledning om Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur.

Lst Värmland	Allmänna bestämmelser om åtling	9 §	9 § ... 2. en kropp av tamdjur eller delar av tamdjur omfattande totalt 25 kg... Även om det framgår av annan lagstiftning att tamdjur inte får användas förutom under särskilda omständigheter så finns det en risk att detta ändå kan missförstås och en som vill anlägga en åtel använder tamdjur som inte är tillåtna. Risken är att man kommer att lägga ut rester av tamdjur som inte är tillåtna, utan att undersöka på Jordbruksverket vad som faktiskt gäller: <i>Du får åtla vilda djur med animaliska biprodukter från slakterier, stycknings- och vilthanteringsanläggningar. Om du gör detta ska du</i> • anmäla det till Jordbruksverket • bara använda biprodukter i kategori 3, tabell 3 och raderna a) och b) och som kommer från slakt av friska djur vid godkända slakterier • använda produkterna tidigast två veckor efter att djuret slaktats • städa platsen för åtling efter dig. <i>Den som lämnar ut produkterna till dig ska intyga vad det är för produkter och att de är avsedda som foder. Det görs på en särskild blankett som kallas handelsdokument. Du ska få originalet av handelsdokumentet när du hämtar produkterna. Dokumentet ska du spara i minst två år. (Produkter från djur i samband med jakt - Jordbruksverket.se)</i>	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformat bestämmelsen för att omhänderta synpunkten. Naturvårdsverket upplyser dessutom i vägledning om Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur.
Jägarnas riksförbund	Allmänna bestämmelser om åtling, Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	9 §, 12 §	Angående de animaliska lockmedlen så anser JRF att det tydligt måste framgå att det måste gå att flytta trafikdödat vilt från där det fallit till en åtel, även om mängden lockmedel är mer än 25 kilo. De flesta trafikdöda vilten ligger i anslutning till vägar och järnvägar. Om de inte flyttas ökar risken att de drar till sig annat vilt med ökad risk för ytterligare trafikolyckor.	Synpunkt	Åtgärd	Att flytta trafikdödat vilt till åtel är tillåtet. Även kroppar av vilt som överstiger 25 kg, enligt 9 § och 12 §.
Lst Jönköping	Definitioner	6 §	Länsstyrelsen ser vidare en problematik i att i tillräcklig grad kunna styrka risker med utfodring/åtling med rådande rättspraxis och regelverk (jämför mål nr 798-22 Förvaltningsrätten i Jönköping). Detta kunde möjligtvis förenklats genom tydligare definitioner av de olika begreppen.	Synpunkt	Åtgärd	Föreskrifterna syftar till att komplettera beslut om områden med förbud mot utfodring. Definitionen av åtel i föreskriften går så långt som vi bedömer är möjligt. Naturvårdsverket har medvetet valt att inte införa gränser om mängd i definitionen. När 6 § jaktlagen tillämpas behöver behov av åtgärder påvisas oavsett. Detta tydliggörs i vår vägledning.
Jordbruksverket	Definitioner	6 §	I 6 § 2. anges "plats där utfodring huvudsakligen sker..." Det ska vara "plats där utfodring huvudsakligen sker..." Ordet "utfodring" används även i konsekvensutredningen.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket åtgärdar stavfel i föreskrifter och konsekvensutredning.
Lst Stockholm	Definitioner	6 §	Länsstyrelsen anser att åtelplatser ska vara fysiskt avgränsade i terrängen och föreslår att ett sådant krav införs i föreskrifterna. Exempelvis kan åtel definieras som en plats där lockmedel placeras inom en markerad yta som inte överstiger 20 meter i diameter, och som tydligt skyltas eller avgränsas i fält. Ett sådant krav skulle göra det lättare att särskilja åtling från utfodring vid tillsyn, minska utrymmet för missbruk, och öka tydligheten för jägare och markägare.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Avgränsning mellan åtel och utfodring görs inte förrän förbud mot utfodring införs i ett område. I vägledning berör vi en åtelplats avgränsning.
Svenska Jägareförbundet	Definitioner	5 §	Förbundet anser att "som används vid åtling" kan tas bort då begreppet "lockmedel" inte är kopplat till själva begreppet åtling. Förbundet föreslår följande skrivning: 5 § I dessa föreskrifter avses med lockmedel 1. foder som används för åtling av vegetabilisk eller animaliskt ursprung, och 2. doft- eller smakämne som i allt väsentligt saknar näringsvärde, exempelvis tjära.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket anser att bestämmelsen blir tydligare genom att koppla till användningen vid åtling. Dock har bestämmelsen justerats så att lydelsen "som används vid åtling" hamnat sist.

Svenska Jägareförbundet	Definitioner	6 §	Varje punkt bör hänvisa till jakt. I sista stycket bör "lockmedel" tas med. Dessutom anser förbundet att "<i>annan orsak än jakt</i>" kan strykas då djur som till exempel bedömts otjänliga och därför lämnas i skogen inte bör exkluderas. Förbundet föreslår följande skrivning: 6 § I dessa föreskrifter avses med åtel 1.plats där lockmedel placeras för att locka till sig vilt i syfte att jagas, eller 2.plats där utfodring huvudsakligen sker i andra syften än att locka till sig vilt, om jakt bedrivs vid platsen, och 3.plats där lockmedel placerats i eller vid fångstredskap i jaktligt syfte. Med lockmedel och åtel avses inte vilt som dött av annan orsak än jakt och ligger kvar på den plats där det fallit.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Ordet åtel begränsas inte till jakt. Däremot omfattar bestämmelserna endast jaktutövning. En rimlig bedömning av den aktiva handlingen att lämna ett fällt vilt eller flytta ett vilt (oavsett dödsorsak) är att det innebär iordningställande av åtel. Därför undantas vilt som dött av annan orsak än jakt och ligger kvar på platsen.
LST Östergötland	Definitioner	6 §	6 §, punkt 2 Ordet "utfodring" är felstavat. Skrivningen är även otydlig och det är oklart för oss vad som avses. Önskar förtydligande. Länsstyrelsen uppskattar skrivningen längst ned under 6 § " Med åtel avses inte vilt som dött av annan orsak än jakt och ligger kvar på den plats där det fallit."	Synpunkt	Åtgärd	Stavfel åtgärdat. Förtydligande i Konsekvensutredningen.
Svenska Djurkyddsföreningen	Definitioner	4 §, 5 §, 6 §, 7 §	Tillstyrker	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Sveriges Jordägareförbund	Definitioner	6 §	6 § I dessa föreskrifter avses med åtel 1. plats där lockmedel placeras för att locka till sig vilt, eller 2. plats där utfodring huvudsakligen sker i andra syften än att locka till sig vilt, om jakt bedrivs vid platsen, och 3. plats där lockmedel placerats i eller vid fångstredskap. Förslag till ändring: Lägg till "där det bedrivs jakt". 6 § I dessa föreskrifter avses med åtel <u>där det bedrivs jakt</u>	Synpunkt	Åtgärd	Definitionen av åtel begränsas inte till jakt. Däremot omfattar bestämmelserna endast jaktutövning.
Djurens Rätt	Definitioner	5 §	Lockmedel behöver kvalitetssäkras för att undvika felutfodring av vilda djur	Synpunkt	Ingen åtgärd	Ansvarig för regler och information om utfodring av vilda djur är Jordbruksverket. Se myndighetens webbsida under rubriken "utfodra vilda djur" för mer information. Se även 2 § i fsk om åtling och användning av åtlar vid jakt.
LRF	Definitioner		En tydlig och generell definition av åtel i föreskrifterna är nödvändig för att i praktiken kunna skilja åtling från utfodring och för att minska konflikter och oklarheter i viltförvaltningen. Naturvårdsverkets påstående att det inte går att skilja åtling och utfodring generellt avfärdas av LRF. Det är mängden foder och syftet som avgör, och en seriöst skött åtel kan enkelt särskiljas från utfodring. LRF avstyrker bestämt att annan definition av åtel ska gälla i ett område där länsstyrelsen har tagit beslut om villkor för eller förbud mot utfodring än i övrigt. En så snäv tolkning av bemyndigandet i 15 § jaktförordningen (1987:905) anser LRF är felaktig. Detta mot bakgrund av orsakerna till att 6 § jaktlagen (1987:259) och 15 § jaktförordningen beslutades. Orsakerna beskrivs i förarbetet till 6 § jaktlagen och 15 § jaktförordningen, prop 2020/21:183. Bestämmelserna är grundade i de problem som oreglerad, överdriven utfodring av vilt för med sig. Överdrivet gynnande av vilt medför högre reproduktion, ökad överlevnad under det första levnadsåret och lägre vinterdödlighet. Effekterna är tydligast hos vildsvin och dovhjort. Gynnandet leder ofta till svåra viltskador i jordbruk, skogsbruk och trafik.	Avstyrker	Ingen åtgärd	Definitionen av åtel bedömer Naturvårdsverket är ändamålsenlig. Definitionen inkluderar avsiktligt åtlar som inte är avsedda för jakt, t.ex. åtlar för viltskådning. Men regleringarna avser åtling för jakt (se 8-18 §§). Naturvårdsverket uppfattar LRF:s synpunkt som att begränsningarna ska gälla oavsett förbud eller villkor för utfodring eller inte. Naturvårdsverket har utgått från att utplacering av tillskottsfoder (åtling och utfodring) har tre olika syften, enligt propositionen Utfodring av vilt (2020/21:183 s.7). Avsikterna kan vara att stödja, avleda eller jaga viltet.

LRF	Definitioner		I proposition 2020/21:183 <i>Utfodring av vilt</i> framgår tydligt att regeringens avsikt med att utvidga bemyndigandet för Naturvårdsverket avseende föreskrifter om åtling var att möjliggöra generella föreskrifter som reglerar under vilka förutsättningar åtling får bedrivas. Propositionen anger att sådana generella föreskrifter ska gälla i hela landet och att de kan utformas så att hänsyn tas till skillnader i förutsättningar mellan olika delar av landet. I prop. 2020/21:183 på sidan 26 skriver regeringen om bemyndigandet för Naturvårdsverket, som sedan infördes i 15 § jaktförordningen: <i>Regeringen konstaterar i detta avseende att det naturligtvis är möjligt att även i generella föreskrifter om åteljakt införa bestämmelser som innebär att regleringen tar hänsyn till att förhållandena ser olika ut i olika delar av landet.</i> Regeringen skriver på sidan 32 i propositionen: <i>Tydliga föreskrifter om vad som gäller för åteljakt har länge efterfrågats av bl.a. Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) och bör leda till minskade oklarheter för enskilda och minskade konflikter mellan enskilda om vad som gäller för åteljakt.</i> Någon avsikt från regeringens sida att meddela särskilda regler för områden där länsstyrelsen meddelat förbud eller villkor för utfodring av vilt framgår inte i propositionen. Mot denna bakgrund är det anmärkningsvärt att Naturvårdsverket, med stöd av det aktuella bemyndigandet, har valt att utforma sina föreskrifter så att de är mer detaljerade och omfattande i områden där länsstyrelsen har beslutat om förbud eller villkor för utfodring av vilt, medan regleringen i övriga delar av landet är avsevärt mer begränsad. Föreskrifterna innehåller visserligen vissa bestämmelser om åtling även utanför dessa områden, men den reglering som där tillämpas är enligt vår bedömning bristfällig och otillräcklig i förhållande till de krav som bör ställas på hur ett jaktmedel ska regleras, se vidare nedan.	Avstyrker	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt. NV uppfattar att huvudsyftet med bemyndigandet är att komplettera verkningsfulla utfodringsförbud.
Lst Örebro	Definitioner	6 §	Länsstyrelsen vill framhålla vikten av att det finns en definition av vad som räknas som åtel. Det behövs som stöd för att möjliggöra för Länsstyrelsen att fatta beslut om utfodringsförbud. Länsstyrelsen föreslår ett förtydligande tillägg till 6 §; ”6 § I dessa föreskrifter avses med åtel 1.Plats där lockmedel placeras för att locka till sig vilt i <i>syfte att bedriva jakt , eller</i>” Skälet är att det framgår av 1 § att dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om åtling för jakt och krav på åtlar för jakt. Med nuvarande lydelse blir det oklart om begreppet åtel ska omfatta alla åtelplatser eller bara sådana som är avsedda för jakt. Om föreskrifterna avser att enbart behandla åtlar för jakt bör detta förtydligas.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Definitionen av åtel begränsas inte till jakt. Definitionen omfattar därmed även åtling för t.ex. viltskadning. Men själva regleringarna avser dock åtling för jakt (se 8-18 §§).
Lst Värmland	Definitioner	5 §	<i>5 § I dessa föreskrifter avses med lockmedel</i> 1. <i>foder som används för åtling av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, och</i> 2. <i>doft- eller smakämne som i allt väsentligt saknar näringsvärde, exempelvis tjära.</i> Det finns en utmaning idag med att det är mycket enkelt att beställa doftmedel och lockmedel från andra delar av världen. Här kan det vara svårt att hitta information om vad de kan innehålla men även också vad som är och inte är tillåtet att importera. Risken finns att importerade medel kan innehålla ämnen som är förbjudna att använda eller ta in i landet samt att risken finns för att sprida sjukdom och smitta som vi just nu inte har i Sverige. Länsstyrelsen skulle rekommendera att Naturvårdsverket möjligen försöker precisera vilket ursprung doft- och lockmedel får ha även i denna föreskrift, mer än som i § 5.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Jordbruksverket ansvarar för regler och information om tillåtna lockmedel som väsentligt saknar näringsinnehåll.
Lst Västra Götaland	Definitioner	5-7 §§	Bra definitioner. Men se nedan.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Västra Götaland	Definitioner	6 §	andra punkten förvirrar dock. Ett av syftet med definitionerna borde vara att tydliggöra vad som är en åtel, för att lättare kunna skilja sådana från en utfodring. Att då definiera utfodring som en åtel så länge det bedrivs jakt vid den, förtydligar inte.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har gjort ytterligare förtydliganden i vägledning och konsekvensutredning.
Lst Västra Götaland	Definitioner	6 §	Länsstyrelsen vill även påpeka att syftet med en åtel ofta skiljer sig från syftet med en utfodring. En utfodring kan vara stödjande eller avledande. Även av denna anledning kan det vara bra att inte ha med utfodring i definitionen över åtel.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket har utgått från hur begreppen används i förarbetena till 6 § jaktlagen samt 43 § jaktförordningen (1987:905).

SLU	Definitioner	6 §	SLU välkomnar Naturvårdsverkets definition av åtel, men anser att även vilt, eller delar av vilt, som ligger kvar där det fällt ska vara undantaget från definitionen av åtel. Skrivningen "Med åtel avses inte vilt som dött av annan orsak än jakt och ligger kvar på den plats där det fallit." gör det annars ottydligt om exempelvis räntor från en älg som tagits ur på platsen där den fallit, eller vilt som bedöms som otjänligt där det fallit, är att betrakta som en åtel.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har i 6 § fört in undantag för lämnande av inälvor (organ och vävnader från bröst- och bukhåla) från fällt vilt på platsen det fölldes.
Djurens Rätt	Definitioner, Allmänna bestämmelser om åtling	5 §, 6 §, 9 §	Det är positivt att det förtydligas vad som menas med åtel och lockmedel, samt att rester från jakt dödade vilda djur tydligt inkluderas. Döda djur ska inte kunna lämnas av vem som helst var som helst för att locka till sig andra djur. Det är dock vanskligt att inte lagstifta om fodrets kvalitet, då risken för att djuren utfodras med olämpliga fodermedel finns kvar. Djurens Rätt menar att åtling bör anmälas till länsstyrelserna oavsett art som syfts utfodras, och att typen av lockmedel ska regleras och kvalitetssäkras för att undvika felutfodring och sjukdomsspridning. Om dödade vilda djur lämnas för åtling så måste de ha rensats från bly.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Jordbruksverket ansvarar och regelverk finns. Naturvårdsverket bedömer det inte lämpligt med krav på anmälan för alla åtlar med tanke på resursåtgång. Vi förtydligar så långt möjligt i vägledning och hänvisar vid behov till Jordbruksverket.
Lst Kalmar	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	17 §	Paragraf 17 i de föreslagna föreskrifterna bör även reglera möjligheten att använda åtel vid skyddsjakt efter lodjur och varg. Detta för att möjliggöra att använda sig av befintliga kadaver så de får ligga kvar på angreppsplatsen för att med större säkerhet ta bort den skadegörande individen vid en redan beslutad skyddsjakt (ej §28). Det blir ofta säkra skott på rätt individ ifall man vid återupprepade angrepp, då redan Länsstyrelsen fattat beslut om skyddsjakt, låter kadaver ligga kvar på platsen för det nya angreppet.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har adderat användning av tamdjur i en sådan situation i definitionen av åtel i 6 §. Emellertid torde Jordbruksverkets regler för åtling med tamdjur förhindra att tamdjuret ligger kvar.
Lst Kalmar	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 § och 19 §	Paragraf 18-19 i förslaget är ej tillämpliga på skyddsjakt efter lodjur eller varg vilket bör framgå i föreskrifterna.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverket anser att detta framgår av 15 §.
Lst Uppsala	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	Ett tydliggörande gällande vilka som anses vara boende bör göras. I utredningen finns det klargörandet.	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått, eftersom Naturvårdsverket finner det svårt för enskild att veta när kraven uppfyllts. Däremot har myndigheten väglett med samma innebörd.
Lst Stockholm	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §	Vi vill särskilt lyfta en potentiell risk kopplad till möjligheten att anlägga björnåtlar även i områden där det förekommer tamdjursbesättningar, fäbodrift eller annan känslig verksamhet på landsbygden. I föreskriften (18 §) anges visserligen minimiavstånd till exempelvis permanentbebyggelse, fritidshus och campingplatser, men det saknas motsvarande skyddsbestämmelser för verksamheter med tamdjur i lösdrift, sommarbeten, skärgårdsmiljöer med särskilt utsatta beten, samt fäbodbruk, vilka är vanliga i delar av landet. Det bör beaktas att etablering av björnåtlar i närheten av sådana platser kan öka risken för konflikt mellan björn och tamdjur, samt skapa oro bland djurhållare. Vi föreslår därför att Naturvårdsverket i den fortsatta beredningen utreder behovet av tillägg i föreskrift eller vägledning som beaktar skyddsavstånd till tamdjursanläggningar och fäbodar samt behovet av särskild vägledning gällande användning och etablering av björnåtlar. Vidare anser vi att det i en vägledning bör anges att lokala förhållanden, djurhållning och säsongsverksamheter ska beaktas av jakträttshavaren vid val av plats för björnåtel.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har i vägledning tagit fram sådana rekommendationer.
Lst Stockholm	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	Vi tillstyrker att jakträttshavaren har skyldighet att informera personer som bor inom 2 000 meter från en björnåtel, då detta är motiverat ur säkerhets- och acceptansskäl. Dock saknas riktlinjer för hur denna kommunikation ska ske och dokumenteras. Det framgår inte heller om kravet gäller permanent- och/eller fritidsboende utan folkbokföring. Detta riskerar att skapa rättsosäkerhet och tillämpningsproblem för enskilda jägare.	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått, eftersom Naturvårdsverket finner det svårt för enskild att veta när kraven uppfyllts. Däremot har myndigheten i väglett med samma innebörd.
Lst Norrbotten	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Av 16 § framgår att åtel för björnjakt ska anmälas till Länsstyrelsen senast den 1 juli. Länsstyrelsen är positiv till att ett gemensamt nationellt anmälningsdatum införs. Däremot bör en åtel inte kunna anmälas innan ett beslut om licensjakt på björn har fattats. Med detta i åtanke anses 1 juli vara för tidigt. Vanligtvis beslutas licensjakt på björn i mitten av juni, men förseningar kan ske, exempelvis vid inväntande av inventeringsresultat. Vi anser att datum bör sättas senare för att ge utrymme för distribution av beslutet. Om ett tidigare datum ändå väljs, föreslår Länsstyrelsen att den 14 juli sätts som sista dag för anmälan.	Synpunkt	Åtgärd	I 16 § har förts in att sista datum för anmälan av åtel är 14 juli.
Lst Norrbotten	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	I § 19 anges att jakträttshavaren ska kontakta boende inom 2 000 meter från en åtel. I § 18 framgår samtidigt att åtel inte får anläggas närmare än 2 000 meter från exempelvis permanent bebodda bostäder. Vägledningen tydliggör att § 19 syftar på boende som inte omfattas av avståndsbegränsningen i § 18, men detta framgår inte tillräckligt tydligt i föreskrifterna. Det finns därför en risk att texten tolkas som att det är tillåtet att anlägga åtel inom 2 000 meter från vissa typer av boenden, förutsatt att de boende har kontaktats. Vi föreslår att detta förtydligas direkt i föreskriftstexten.	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått, eftersom Naturvårdsverket finner det svårt för enskild att veta när kraven uppfyllts. Däremot har myndigheten väglett med samma innebörd.

Djurskyddet Sverige	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Etablering av åtel inför licensjakt av björn föreslås till den 15 juli, en dryg månad innan licensjakten får påbörjas. Vi menar att det finns risk för att björnar vänjer sig vid mänsklig närvaro, sk habituering, om åtel får etableras så långt före licensjakts start. Det kan i förlängningen leda till att björnar kan söka sig till mänsklig bebyggelse eller mänsklig närvaro i naturen. Vi anser att en åtel för björnjakt inte bör anläggas tidigare än cirka en vecka innan licensjakts början. Naturvårdsverket konstaterar i konsekvensutredningen att åtelarna i Skandinaviska björnprojektets forskning lockade till sig björnar från flera kilometers håll, sannolikt minst 5,5 km. Detta menar vi visar att en åtel inte behöver anläggas en dryg månad innan licensjakten påbörjas, eftersom björnarna kommer att lockas till åteln från stora arealer. Med beaktande av de risker det innebär att locka stora rovdjur till mänsklig aktivitet ser vi det som mycket riskabelt att anlägga åtlar för björn en månad innan licensjakts början. Vi vill inte ha björn i skogarna, som habituerats till mänsklig aktivitet och det finns ingen garanti för att samtliga björnar som lockats till åteln kommer att fällas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Bestämmelsen om tidigast start för åtling har funnits sedan år 2014, då åtling åter blev tillåtet och har tagits fram utifrån kunskap från Skandinaviska björnprojektet, vilket innehar god kunskap om riskerna för habituering. Eftersom det ofta tar tid att locka björn med åtel bedömer Naturvårdsverket att åtling mer än cirka en veckas tid behövs före jakten inleds.
Svenska Jägareförbundet	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	15 §	Förbundet vill uppmärksamma att det felaktigt anges att 10-14 §§ gäller även björnjakt. Förbundet föreslår därför följande justering: 15 § I tillägg till bestämmelserna i 8-14 8-9 §§ ska 16-19 §§ tillämpas vid åtling för jakt på björn.	Synpunkt	Ingen åtgärd	De särskilda bestämmelserna för område med utfodringsförbud gäller även vid åtling för björnjakt. Naturvårdsverket bedömer att det inte finns anledning att undanta sådan åtling, eftersom skälen att begränsa åtlingen gäller oavsett vilken art den syftar till. Notera dock att det finns undantag i 12 §.
Svenska Jägareförbundet	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Förbundet anser att det inte finns anledning att koppla bortplockning av åtel till tidpunkten då jakten är avslutad. Det skulle innebära att sista datum varierar kraftigt mellan län och varierar mellan år. Förbundet föreslår istället att den fastställda jaktperioden utgör grund vilket gör det lättare att göra rätt. Förbundet föreslår därför att sista stycket i 16 § bör ha följande lydelse: Senast tio dagar efter att jakten avsluts i hela länet den fastställda jaktperiodens slut ska åteln vara bortplockad och åtelplatsen återställd till ett sådant skick att björnar inte förväntas lockas dit.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket delar inte bedömningen och värdet av ändringen som synpunkten innebär.
Svenska Jägareförbundet	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §, 19 §	Förbundet menar att avståndskriterierna för åtling av björn begränsar möjligheten till jakt vid åtel i områden med högre befolkningstäthet. Dagens krav på ett minsta avstånd på 2000 meter kräver att det inte finns permanent bebodda hus eller fritidshus som har sophämtning med mera. Mot bakgrund av att de flesta kommuner idag ställer krav på sophämtning för i stort sett alla fritidshus innebär kriteriet i praktiken att åtel inte kan anläggas närmare något som helst hus som används någon gång under året. Att minska avståndskriteriet från dagens 2000 meter till 1000 meter torde ha mycket liten påverkan på björnars benägenhet att komma nära hus och människor. Däremot skulle ett sänkt krav bidra till ökade möjligheter till jakt vid åtel. Dagens bestämmelser gynnar dessutom jakt i områden med gles bebyggelse när jakttrycket snarare borde öka i områden med fler människor. Dagens bestämmelser kan snarare bidra till ökad björnnärvaro i bebyggelse då bestämmelserna försvårar jakten där. Förbundet föreslår därför att gränsen 2000 m i 18 § 1 p samt i 19 § i föreskriftsförslaget ändras till 1000 m.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket delar inte bedömningen att eventuellt minskat jakttryck på björnar nära bebyggelse, pga att åtling inte är tillåten inom 2000 meter därifrån, väger upp nyttan av att minska avståndet i denna bestämmelse.
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	15 §	Inga synpunkter.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Tillstyrker delvis – Se kommentarer under rubriken Angående åtel vid björnjakt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	17 §	Tillstyrker.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §	Inga synpunkter.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	Tillstyrker.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Lst Dalarna	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §	I § 18 i föreslagna föreskrifter anges avstånd till fritidshus och väg osv, för att en björnåtel ska vara godkänd enligt föreskrifterna. Länsstyrelsen föreslår att avstånd till tamdjur läggs till i föreskrifterna enligt följande: 18 § punkt 1 e) tamdjursbesättning och fåbod med djurhållning	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket delar bedömningen att hänsyn behöver tas till till förekomst av tamdjur vid lokalisering av åtel. Dock behöver myndigheten utreda frågan grundligare för eventuell reglering. Tillsvidare har Naturvårdsverket därför valt att vägleda om detta.
Lst Dalarna	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	Naturvårdsverket har i sin konsekvensbeskrivning under § 19 tagit upp att fåbodar ska kontaktas vid uppförande av björnåtel närmare än 2000 meter från fåboden. Länsstyrelsens erfarenhet är att denna kontakt inte tas då björnåtel anläggs vid plats närmare än 2000 meter från fåbod och föreslår i stället ett förbud mot att anlägga åtel närmare än 2000 meter från fåbod med tamdjursbesättning och andra tamdjursbesättningar. Detta för att undvika att björnar lockas till områden där det finns tamdjur för att minska risken för björnangrepp på tamdjur. I vissa fall finns det sophämtning där tamdjursbesättningarna finns, men för fåbodar finns sophämtningen ibland vid andra platser och går därför inte in under punkt 1b eller 1c.	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått, eftersom Naturvårdsverket finner det svårt för enskild att veta när kraven uppfyllts. Däremot har myndigheten väglett med samma innebörd.
Sveriges Jordägareförbund	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	16 § Åtling för licensjakt på björn får inledas tidigast den 15 juli. Senast den 1 juli ska jakträttsinnehavaren till länsstyrelsen i det län åteln är belägen anmäla 1. åtelns position, och 2. vilket eller vilka lockmedel som kommer att användas. Senast tio dagar efter att jakten avslysts i hela länet ska åteln vara bortplockad och åtelplatsen återställd till ett sådant skick att björnar inte förväntas lockas dit. Förslag till ändring: Vid licensjakt efter björn fylls licenserna i vissa län skyndsamt och jakten avslutas därmed före jaktperiodens ursprungliga slutdatum. Ekipage med tränade hundar och jägare flyttar sig därmed mellan län i den takt som respektive regional licensjakt avslutas. Dessa ekipage är viktiga för att jaktens ska kunna bedrivas effektivt med väl lämpade hundar och erfarna jägare. Med anledning av det föreslår vi att krav på återställning av åtelplats inte ska ske 10 dagar efter att jakten har avslysts, utan i stället 10 dagar efter den ordinarie jakttidens utgång.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket delar inte bedömningen och värdet av ändringen som synpunkten innebär.
Djurens Rätt	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Åtling av björn bör inte få ske innan jaktstart. Bland annat är det inte rimligt att tillåta åtling av björn i juli - lång tid före licensjakten på björn startar - utan det bör rimligen vara i anslutning till jaktstart om det ens ska ske. Djurens Rätt anser att björnjakten i sig är oetisk, inte minst då det alltid finns risk att ungar blir utan sin mamma med svält som följd.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Eftersom det ofta tar tid att locka björn med åtel bedömer Naturvårdsverket att åtling behöver inledas före jaktstart för att fylla funktion.
Djurens Rätt	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §, 19 §	När åtling ska ske behöver det vara långt ifrån bebyggelse. Föreskriftsförslaget om 2000 meter till permanent bebyggelse för björnåtel är bra, men skulle behöva gälla även för tillfällig bebyggelse och allmänna vägar, samt för samtliga djurslag. Tillfällig bebyggelse inkluderar exempelvis betesområden för tama djur och fåbodar. Detta både för att undvika konflikter mellan rovdjur och tamdjur, samt för att undvika viltolyckor. Åtling lockar djur till platser där de annars kanske inte skulle vara.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket delar bedömningen att hänsyn behöver tas till förekomst av tamdjur vid lokalisering av björnåtel. Dock behöver myndigheten utreda frågan grundligare före eventuell reglering. Tillsvidare har Naturvårdsverket därför valt att vägleda om detta. I nuläget har Naturvårdsverket inte funnit stöd för t.ex. 2000 meters avstånd från allmän väg för etablerandet av en åtel.
SCA	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn		Naturvårdsverket borde införa en paragraf som kräver markägarens uttryckta tillstånd för att få anlägga åtel i syfte att locka björn. Det är helt väsentligt ur ett säkerhetsperspektiv både för allmänhet och exempelvis fältpersonal att markägaren har givit sitt samtycke både till själva anläggandet som sådant men även att platsen är lämplig.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket tydliggör detta förhållande i konsekvensutredning och vägledning, men bedömer inte att det är lämpligt med sådan bestämmelse i Naturvårdsverkets föreskrifter eftersom dessa civilrättsliga förhållanden ligger utanför myndighetens ansvar.

SCA	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §	Punkterna har felaktig nummerföljd, nämligen 1, 2 samt 4. Borde vara 1,2,3.	Synpunkt	Åtgärd	Numreringen åtgärdad.
Lst Gävleborg	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn		Länsstyrelsen anser att det specifika regelverk kopplat till åteljakt på björn bör tas bort. Antalet anmälda björnåtlar ökar för varje år i Gävleborgs län. Inför licensjakten 2024 anmälades ca 410 åtlar. Trots lättnaderna i regelverket kring åteljakt från 2022 krävs fortfarande en stor administrativ insats av länsstyrelsen för att hantera alla anmälningar samt för att ge vägledning avseende regelverkets utformning till länsinvånare. Det är idag väldigt vanligt förekommande att personer har utfodringsplatser/åtlar aktiva året runt som kameraövervakas i syfte att inventera viltet på jaktmarken. Det är ofta enklare anordningar med en saltsten, ett tjärat träd eller liknande. Sådana typer av verksamhet är helt oreglerad vad gäller tid och plats. De kallas inte björnåtlar och används primärt inte vid jakt men likväl så lockar det vilt, inklusive björn. Det bakomliggande syftet med regleringen av björnåtlar, att inte locka björn till bebyggelse och människor, känns överspelat och regelverket är nu svårmotiverat på grund av alla andra typer av utfodringar och kamerastationer som finns i skogen och som lockar björn. Av den anledningen är också Länsstyrelsens tillsynsarbete kopplat till björnåtlarna väldigt svårt att genomföra. Det faktum att det finns en stor mängd kamerastationer/utfodringar som både innan och under licensjakt lockar björn men som inte är björnåtlar, och heller inte uppfyller reglerna för björnåtlar, riskerar att leda till att personer omedvetet hamnar i situationer där de kan misstänkas bedriva illegal åteljakt på björn. Eftersom kamerastationen/utfodringen inte nödvändigtvis är anlagd av personen som jagar eller ens är belägen inom personens jaktmark så riskerar det att skapa rättsosäkra situationer. Länsstyrelsen anser att de särskilda bestämmelserna om åtling för jakt på björn bör tas bort och att björnåtlar som riskerar att bidra till att björnar kan utgöra en fara för allmänhet bör kunna regleras med den befintliga formuleringen i 27 §, jaktlag (1987:259).	Avstyrker	Åtgärd	Naturvårdsverket ser fortsatt skäl till krav på åtlar som används vid björnjakt. Åtling får inledas tidigast 15 juli enligt 16 §. För att inte riskera att bryta mot förbudet och därmed använda en otillåten åtel, dvs. en åtel som inte möter kraven i föreskrifterna, måste den som bedriver licensjakt på björn säkerställa att inga åtlar där åtling inletts före den 15 juli används i jakten. Det är därmed säkrast för jägaren att helt undvika att åtla efter björn på platser som redan före den 15 juli använts för att åtla efter annat vilt.
Svenska Rovdjursföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	18 §, 19 §	Vi välkomnar föreskriften om 2 000 meter till permanent bebyggelse för björnåtel, men menar att denna gräns även bör omfatta: - fäbodrar, - betesområden för tamboskap, - friluftsbodarna utan sophämtning, - andra tillfälligt nyttjade områden där människor vistas regelbundet. Detta med anledning av att björnar och andra rovdjur som vant sig vid åtel i närheten av människor eller tamboskap riskerar att söka sig till dessa platser då de kopplar lukten av människa och tamboskap till tillgång på mat, t.ex kan björnunga präglas till människa eller tamboskap genom detta agerande. Idag sker t.ex åtel nära fäbodrar vilket föreningen mottar klagomål om från upprörda fäbodbönder i samband med björnjakten.	Synpunkt	Åtgärd	Med tanke på den mängd slaktrens som lämnas i naturen av människor i samband med jakt och omhändertagande av vilt bedömer Naturvårdsverket inte att åtlingen bidrar till mindre skygghet hos köttätande djur. Perioden då detta görs i större omfattning är kortare i norra delen av landet där björnåtel framför allt sker, vilken också är tidsreglerad, bland annat för att inte riskera olämplig tillvänjning av björnar. Val av åtelplats behöver dock alltid göras med omsorg för undvikande av problem som skador. Beträffande avståndsregler till beteshagar och fäbodrar anser Naturvårdsverket att detta behöver utredas mer före eventuell reglering, men tills vidare vägleder myndigheten om detta. Gällande avstånd till friluftsbodarna utan sophämtning vägleder myndigheten också.

Svenska Rovdjursföreningen	Särskilda bestämmelser om åttling för jakt på björn	16 §	Att tillåta åttling för licensjakt på björn från och med 15 juli innebär en risk för att djur tillväxer till en plats flera veckor innan jakten inleds. Vi föreslår att starttidpunkten justeras till tidigast 7 dagar före jaktstart, för att minska beroendeeffekter och onaturliga koncentrationer av rovdjur.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Bestämmelsen om tidigast start för åttling har funnits sedan år 2014, då åttling åter blev tillåtet och har tagits fram utifrån kunskap från Skandinaviska björnprojektet, vilka innehar god kunskap om riskerna för habituering. Vidare, eftersom det ofta tar tid att locka björn med åttel bedömer Naturvårdsverket att åttling mer än cirka en veckas tid behövs före jakten inleds.
Svenska Rovdjursföreningen	Särskilda bestämmelser om åttling för jakt på björn		1. Herrero, Smith, DeBruyn m.fl. (2005): Publicerad i Wildlife Society Bulletin. Studien visar att brunbjörnar blir mindre skygga och mer toleranta för människor vid upprepade möten och nära tillgång till människor. Det särskiljs mellan habituering (vänjning) och food-conditioning (näringsbetingning), där båda processerna ökar risken för konflikter. 2. Levin m.fl. i "Living with Bears" (SLU): "If a bear repeatedly succeeds in procuring food in close proximity to people, it will gradually become less wary and bold. Through such habituation a bear can eventually lose all respect for humans and become dangerous. 3. Ballesteros m.fl. (2021), kapitel i antologi om Cantabriabjörnar: Visar att björnar som systematiskt får tillgång till mat nära bebyggelse tex via åttel tenderar att återkomma regelbundet och utveckla tolerans mot människor	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket har inte observerat någon sådan utvecklingstrend under de år björnåttel varit tillåten. Och inte heller fått sådana signaler från Skandinaviska björnprojektet. Avståndskraven i 18 § har funnits sedan 2014 för att undvika oavsiktliga björnmöten.
Lst Jämtland	Särskilda bestämmelser om åttling för jakt på björn	16 §	16 § - Länsstyrelsen är positiva till att tidigare lägga datum för sista anmälningssdag. Länsstyrelsen ser dock att 1 juli kan medföra problem för de fall delegering eller inventeringsresultat kommer sent. Inventeringsresultatet för björnsplåningsinventeringen brukar publiceras i mitten av juni och de länet/länen som berörs brukar vänta med att fatta beslut till efter de att resultatet har kommit. Det innebär att anmälningstiden riskerar att bli väldigt kort för jägarna. Ett alternativ är att sätta sista anmälningssdag till den 14 juli, det skulle då sammanfalla med det datum då åtteln tidigast får anläggas. Länsstyrelsernas hantering av åttelärende har i år förenklats av en ny e-tjänst där jägarna kan anmäla sin åttelverksamhet. Tidigare har anmälningarna inneburit en tidskrävande och omfattande administrativ hantering. E-tjänsten minskar den tid och de resurser Länsstyrelsen behöver lägga på att hantera åttelärendena. Behovet av att lägga sista anmälningssdag så tidigt som möjligt har således minskat. E-tjänsten har nyligen tagits i bruk så effekten och den eventuella vinsten av den är därför inte utvärderad än.	Synpunkt	Åtgärd	I 16 § har förts in att sista datum för anmälan av åttel är 14 juli.
Lst Värmland	Särskilda bestämmelser om åttling för jakt på björn	19 §	19 § Jakträttshavaren ska kontakta personer som under den tid åttlingen för jakt på björn pågår bor inom 2 000 meter från åtteln och upplysa dessa personer om åttelverksamheten. Varför behövs denna §? En åttel får inte anläggas närmare än 2000 meter från en bostad enligt § 18. (18 § Avståndet från åttel för licensjakt på björn och åttel som särskilt iordningsställt för skydds jakt på björn ska vara minst 1. 2 000 meter till närmaste a) permanent bebodda hus, b) fritidshus med sophämtning.)	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått.
Lst Västerbotten	Särskilda bestämmelser om åttling för jakt på björn		I Västerbotten har åtteljakt på björn pågått sedan 2010. De första fyra åren bedrevs jakten som del av det då pågående forskningsprojektet, där Länsstyrelsen Västerbotten, Skandinaviska björnforskningsprojektet, Naturvårdsverket och jägarorganisationerna tillsammans utvecklade ramverket för denna jakt. Mycket av de ursprungliga reglerna återstår ännu idag, även om de har vidareutvecklats en del.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Lst Västerbotten	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	9 §	9 § Vid åtling för jakt med lockmedel av animaliskt ursprung får, per vecka och åtelplats, ej användas mer än 1. en kropp av vilt eller delar av vilt omfattande totalt 25 kg, eller 2. en kropp av tamdjur eller delar av tamdjur omfattande totalt 25 kg. Innebär detta att tamdjur ska tillåtas vid åteljakt på björn? Detta har hittills inte varit möjligt och det vore olyckligt, eftersom det i så fall behövs att Jordbruksverket blir starkare involverat i åteljakten, i och med att åteljägarna behöver registrera sina björnåtlar alternativt söka tillstånd för åtelmaterial hos Jordbruksverket. Länsstyrelserna skulle förlora överblicken över vad som läggs ut och det skulle finnas risk för att vi återigen hamnar i situationen där vissa personer lägger ut döda tamdjur som inte uppfyller smittskyddskrav etcetera. Detta var en av orsakerna till att björnåteljakten förbjöds i början av 2000-talet. Redan idag ger Jordbruksverket tillstånd till utläggning av material i andra sammanhang än jakt, där länsstyrelserna informeras endast mycket knapphändigt och först när tillstånd redan har getts. För att länsstyrelserna ska kunna ha en bra och samlad överblick över åteljakten på björn bör delar av tamdjur inte vara ett godkänt material. Det är dessutom olämpligt att vänja björnar vid att äta tamdjur.	Avstyrker	Åtgärd	Naturvårdsverket har utökat och omformat bestämmelsen för att omhänderta synpunkten. Naturvårdsverket upplyser i 2 § och vägledning om Jordbruksverkets ansvar och regler för åtling med tamdjur. Naturvårdsverket avser också verka för att Jordbruksverket har akekvat vägledning gällande åtling och utfodring för målgruppen jägare. Dessutom upplyses i 2 § om länsstyrelserns möjlighet att i beslut begränsa användning av lockmedel av animaliskt ursprung. Gällande reglering (NFS 2022:4) har inga begränsningar för användning av tamdjur.
Lst Västerbotten	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	16 §	Naturvårdsverket bör överväga en begränsning av antalet björnåtlar som en och samma person kan registrera hos länsstyrelsen ett givet år. I vägledningen rörande jakt på klövvilt finns en ansats till detta: "Ha inte fler åtlar aktiva än vad som nyttjas för regelbunden jakt om syftet är att kontrollera viltstammarna."	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har inte funnit någon lämplig reglering i det avseendet. Men vägleder om att åtlar för användning vid jakt behöver användas just för jakt. Annars bör åtlingen upphöra.
SLU	Särskilda bestämmelser om åtling för jakt på björn	19 §	SLU anser att begreppet "bor" måste definieras bättre. Gäller det enstaka övernattningar i privata fritidshus? Gäststugor? Ekonomibyggnader? Vindskydd? Husbil? Det är inte svårt att se hur jakträttshavaren kan få svårt att överblicka vad som sker inom ett drygt 12 km ² stort område runt varje åtel under en två månader lång period. Alternativt bör begränsningen tas bort.	Synpunkt	Åtgärd	19 § har utgått, eftersom Naturvårdsverket finner det svårt för enskild att veta när kraven uppfyllts. Däremot har myndigheten vägledning med samma innebörd.
Lst Kalmar	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	En sådan förändring kräver även att paragraf 12 ändras så att man möjliggör att förutom trafikdödat vilt, så får även rovdjursdödade tamdjur användas för åtling, ifall Länsstyrelsen fattat beslut om skyddsjakt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket såg möjligheter med en sådan lösning, dock torde Jordbruksverkets regler om åtling med tamdjur förhindra att tamdjur lämnas kvar. Därför tillgodosågs inte synpunkten.
Lst Halland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	13 § Åtel får inte etableras närmare än 100 meter från fastighetsgräns om inte annat har avtalats med angränsande fastighetsägare. Enligt 34 § i Jaktlag (1987:259) framgår att det inte är tillåtet att utan tillstånd locka vilt från någon annans jaktområde, varken genom utfodring eller på annat sätt. Länsstyrelsen anser därför att denna bestämmelse (13 §) bör flyttas och placeras under rubriken Allmänna bestämmelser om åtling, snarare än under Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud. Genom att omplacera bestämmelsen görs den mer generell och tillämplig. Då åtelns funktion är att locka vilt, förtydligar denna föreskrift den hänsyn som bör gälla gentemot angränsande fastighetsägare. Om bestämmelsen endast ska gälla under den tid det är utfodringsförbud blir den efter denna utredning motsägelsefull mot 34 § Jaktlag (1987:259).	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket avser gällande denna regel endast komplettera områden med villkor för eller förbud mot utfodring. Flertalet parameterar vägs in i tolkningen av 34 § jaktlagen.

Lst Halland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	Det går att läsa paragrafen som att den reglerar hur mycket foder som får tillföras per dygn. Tillsyn av denna bestämmelse, dvs att väga foder, kan enligt denna skrivning endast göras vid det tillfälle då fodret läggs ut. I praktiken blir detta omöjligt och bestämmelsen kommer därmed att sakna betydelse. För att förenkla, eller möjliggöra, myndighetens tillsyn bör det vara den mängd foder som finns vid en åtel som avgör om rätt mängd foder har använts. Vid tillsyn kan endast den mängd foder dokumenteras som finns på åtelplatsen vid tillfället för tillsyn. En större mängd foder, av olik ålder, kan förekomma på en plats där fodret inte konsumerats, även om endast tre kilo foder tillförts per dygn. Det blir då en ackumulation av foder. Vid en överdriven utfodring skulle ackumulation av foder felaktigt kunna anges som en förklaring. Att avgöra hur många dagar ett foder legat på marken kommer kraftigt att försvåra en tillsyn. Att finna avgörande teknisk bevisning av fodrets ålder, som klarar en överprövning, är förmodligen mycket svårt. Genom att begränsa den mängd foder som får finnas vid en åtel uppmuntrar detta till att gammalt foder, vars lockande effekt är lägre, avlägsnas. Eftersom inte mer foder ska läggas ut än det som konsumeras, samtidigt som inte mer än tre kilo foder ska tillföras per dag föreslår Länsstyrelsen att paragrafen formuleras enligt följande; 12 § Som lockmedel får högst tre kilo utlagt foder förekomma på plats för åtel under någon tid på dygnet. Denna begränsning gäller dock inte åtling med fällt eller trafikdödat vilt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket bedömer att begränsningen om användning av högst tre kg lockmedel per åtel och dygn är ändamålsenlig. En foderspridare kan exempelvis startas för att mäta mängden, och uppenbart överskridna mängder kan observeras. Däremot behöver ackumulering av fodergivor på en åtel vara tillåten, eftersom viltet kanske inte besöker en åtelplats varje dygn. Foderhygienbestämmelserna gäller och är något myndigheten påminner om i vägledning.
Lst Halland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Länsstyrelsen bör i vissa fall ha möjlighet att medge undantag från regeln om att åtel inte får placeras närmare än 100 meter från angränsande fastighetsgräns. Sådana undantag kan vara motiverade när Länsstyrelsen har fattat beslut enligt 6 eller 7 §§ i jaktlagen för att effektivisera jakten. I dessa fall ska det tydligt framgå av beslutet vilka fastigheter som omfattas av undantaget.	Synpunkt	Åtgärd	Möjlighet för länsstyrelsen att besluta om undantag har adderats till i 13 §.
Jorbruksverket	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	14 §	I 14 § i föreskrifterna anges att "På fastigheter upp till 100 hektar får högst finnas två åtlar. På fastigheter större än 100 hektar får finnas en åtel per påbörjat 100 hektar." Då tre åtlar inte blir tillåtna förrän vid 201 hektar bör paragrafen formuleras om så att den lyder "På fastigheter upp till 200 hektar får högst finnas två åtlar. På fastigheter större än 200 hektar får finnas en åtel per påbörjat 100 hektar." Betydelsen av paragraferna blir lika, men det blir tydligare med den formulering vi föreslår.	Synpunkt	Åtgärd	Lydelsen är ändrad.
Svenska Jägareförbundet	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Av Jaktlagens 34 § framgår att det inte är tillåtet att utan lov locka vilt från någon annans jaktområde genom utfodring eller på något annat sätt. Förbundet ifrågasätter därför förslaget om att i föreskrift ange ett givet avstånd till annans jaktområde. Det riskerar att bli prejudicerande i den meningen att enskilda som anlägger åtlar 100 meter från gräns i syfte att just locka vilt från annans jaktområde näppeligen kan fällas om myndighet tydligt i föreskrift angett ett minsta avstånd. Jaktlagen anger inget avstånd och vad som kan anses vara olovligt lockande varierar från fall till fall och en 100 meters gräns innebär inte alltid att det är fritt fram. 13 § Bör således utgå helt enligt förbundets uppfattning.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverket bedömer med stöd i praxis att flera parametrar påverkar verkan av 34 § jaktlagen. Dvs. avståndet till annans fastighet är inte det enda som styr denna bedömning.
Lst Skåne	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Bestämmelsen bör utformas så att även åtels avstånd till väg eller järnväg innebär en begränsning. I motiv och konsekvensutredning nämns mycket om trafiksäkerhet men detta återspeglas inte i förslaget om föreskrifter. Länsstyrelsen anser att även avståndet till större, högttrafikerade vägar och järnvägar utan viltstängsel bör regleras i 13 §.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket har funnit det svårt att reglera åtlar i förhållande till viltolyckor på ett ändamålsenligt sätt utan att begränsa en effektiv åteljakt. Däremot ger utfodringsförbuden kompletterade av NV:s föreskrifter möjlighet till lokal effekt på viltolycksförekomst. Dessutom lyfter vi i vägledning att viltolyckaspekten behöver beaktas vid åtling.

Lst Skåne	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	14 §	Antalet åtlar bör regleras både med hänsyn till fastighets storlek och antalet jakträttshavare och rättviseaspekten bör ses över. Genomsnittsinnehavet bland svenska skogsägare (fysiska personer) har ökat från 30 hektar 1999 till 34 hektar 2023. Medianen har samma period däremot minskat från 13 till 11 hektar enligt Skogsstyrelsen. Enligt Jordbruksverket brukade i genomsnitt år 2020 ett jordbruksföretag drygt 43 hektar åkermark. Många jordbruksföretag är små och två av tre brukade mindre än 20 hektar åkermark. Detta innebär att många fastigheter hamnar inom kategorin under 100 hektar. En jakträttshavare kan nyttja flera fastigheter som var och en är mindre än 100 ha vilket kan leda till en lägre aktivitet per åtel än vad förslaget syftar till. Naturvårdsverket skriver att det finns orättviseaspekter med att mindre fastigheter tillåts ha fler åtlar men att orättvisan uppvägs av en viktigare hänsyn, detta att tillåtna åtlar är aktiva. Enligt Länsstyrelsen lyfts samverkan ofta som en viktig del i en fungerande viltförvaltning. Orättviseaspekter gynnar troligtvis inte samverkan och därmed försvåras viltförvaltningen. Generösa jaktmöjligheter med bland annat flera åtlar på mindre fastigheter borde inte bidra till ökad samverkan eftersom incitamentet att samverka kan minska. Ett alternativ är att det på fastigheter upp till 50 hektar får finnas max en åtel.	Synpunkt	Åtgärd	14 § är ändrad för att delvis tillgodose synpunkt.
LST Östergötland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	10-14 §§	10–14 § är bra och konkret vad som gäller. Vi hade önskat något liknande även utanför områden med utfodringsförbud.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Föreskrifterna syftar till att komplettera beslut om områden med förbud mot utfodring.
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Vi vill lyfta att det finns risker med att åtla så pass nära bebyggelse som 100 meter. Djuren tar ingen hänsyn till vem lockmedlet är placerat för. Det finns risk att björn lockas närmre bebyggelse.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Om en åtelplats ska kunna användas vid björnjakten gäller att den får etableras först 15 juli och ska ha minst 2000 meters avstånd till bebyggelse enligt 16 och 18 §§.
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	Tillstyrker	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	10 §, 11 §, 14 §	Inga synpunkter	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Dalarna	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Enligt § 13 i föreslagna föreskrifter får inte åtel etableras närmare än 100 meter från fastighetsgräns om inte annat har avtalats med angränsande fastighetsägare. Länsstyrelsen stödjer förslaget och anser att det borde tillämpas generellt och inte bara i områden där det är utfodringsförbud. Enligt Naturvårdsverkets konsekvensbeskrivning anges att anledningen till att paragrafen har föreslagits är för att främja samarbete mellan fastighetsägare och att samarbete bedöms vara en av nycklarna till minskade skador. Om samarbete är en av nycklarna till att minska skador bör det främjas generellt och inte bara i områden där utfodringsförbud råder.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Föreskrifterna syftar till att komplettera beslut om områden med förbud mot utfodring.
Sveriges Jordägareförbund	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	14 §	14 § På fastigheter upp till 100 hektar får högst finnas två åtlar. På fastigheter större än 100 hektar får finnas en åtel per påbörjat 100 hektar. Förslag till ändring: - Tydliggör att det är 100 hektar landareal. - Helt ologiskt att en mindre fastighet får ha fler åtlar per hektar än en större fastighet. En större fastighet lockar in färre vilt från angränsande fastigheter eftersom den delar, beroende på fastighetsstorlek, färre vilt med angränsande fastigheter. Varför ska den större fastigheten ha en striktare begränsning än mindre? 50 hektar per åtel ska gälla oavsett storlek på fastighet.	Synpunkt	Åtgärd	14 § är ändrad för att delvis tillgodose synpunkter.

Jägarnas riksförbund	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	JRF ser en risk att de föreslagna givorna av vegetabiliska lockmedel är svåra att kontrollera och riskerar att jägare utsätts för en godtycklig bedömning. Densiteten hos vegetabiliska lockmedel varierar även med väder vilket riskerar att försätta den enskilda jägaren i orätsäkra förhållanden.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket bedömer att begränsningen om användning av högst tre kg lockmedel per åtel och dygn är ändamålsenlig. En foderspridare kan exempelvis startas för att mäta mängden (som då bör vara relativt torrt), och uppenbart överskridna mängder kan observeras. Däremot behöver ackumulering av fodergivor på en åtel vara tillåten, eftersom viltet kanske inte besöker en åtelplats varje dygn. Foderhygienbestämmelserna gäller och är något myndigheten påminner om i vägledning.
Jägarnas riksförbund	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §, 14 §	Då förhållandena skiljer sig över Sverige med avseende på bland annat jaktmarkernas genomsnittsstorlek, ser JRF en risk med att sätta en hård gräns angående hur långt ifrån markgräns man får anlägga en åtel. I sydligaste Sverige är jaktmarkerna ofta små. Likväl är det ofta väldigt villtätt i och det finns ett stort behov av att upprätthålla och ibland även öka avskjutningen av klövvilt. Med en hård gräns om 100 meter är risken stor att antalet åtlar kommer minska och likaså avskjutningen. Det är här viktigt att respektive Länsstyrelse har möjlighet att besluta om kortare avstånd än de 100 meter som anges i föreskrifterna. Likväl att Länsstyrelserna har möjlighet att besluta om flera åtlar per fastighet än vad föreskrifterna anger.	Synpunkt	Åtgärd	Angränande fastighetsägare har möjlighet att avtala annat om de gemensamt finner det lämpligt. Krav ändrat med ledning av synpunkt så att kravet på 100 meter inte gäller när länsstyrelsen beslutat om skyddsjakt enligt 7 § jaktlagen (1987:259) som omfattar fastigheten där åteln är belägen.
LRF	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	12 § i NV:s förslag stadgar att i område där länsstyrelsen har tagit beslut om förbud mot eller villkor för utfodring får högst 3 kg vegetabiliskt foder användas som lockmedel per dygn och åtel. Det blir alltså 21 kg foder per vecka och åtel. Som ett exempel har 21 kg gula årtor en volym på 37,8 liter. Enligt LRF:s uppfattning är den mängden foder inte en liten mängd i sammanhanget, särskilt med tanke på att NV föreslår att på en fastighet på upp till 100 ha ska det få finnas två åtlar. På en fastighet på 100 ha föreslås alltså att det ska få spridas drygt 75 liter foder per vecka – som åtel. Enligt LRF:s uppfattning är den mängden så stor att det är fråga om utfodring av vilt. LRF avstyrker den mängden per åtel och yrkar att högst ett (1) kg foder per åtel och dygn ska vara tillåten. Begränsningen av mängden foder enligt 12 § gäller dock inte om det åtlas med fällt eller trafikdödat vilt. LRF tolkar förslaget så att när det gäller åtling med vilt så gäller de generella reglerna om tillåten mängd foder för åtling i 9 § p. 1 även i ett område med förbud mot utfodring. Det får användas 25 kg kadaver per vecka och åtel = 3,6 kg per dygn och åtel. LRF:s yrkande om högsta tillåtna mängd foder per dygn och åtel (se ovan) bör gälla generellt oavsett foderslag.	Avstyrker	Ingen åtgärd	Utformningen är en avvägning mellan att åtlar ska vara tillåtna och att det ska gå att bedriva effektiv åteljakt i område med förbud mot eller villkor för utfodring.
LRF	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	11 §	LRF avstyrker NV:s förslag i 11 § och yrkar att föreskrifterna ska innehålla generella bestämmelser om åtling.	Avstyrker	Ingen åtgärd.	Föreskrifterna syftar till att komplettera beslut om områden med förbud mot utfodring.
Lst Örebro	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	10 §	Länsstyrelsen föreslår ett tillägg till 10 §. ”10 § Av 43 § andra stycket jaktförordningen (1987:905) följer att beslut enligt 6 § jaktlagen (1987:259) om förbud mot eller villkor för utfodring av vilt inte får omfatta utfodring i form av foder som placeras på åtelplatser för att bedriva åteljakt. <i>Åtling får endast bedrivas under den period då jakt är tillåten för respektive art. Särskilda bestämmelser finns för björn.”</i> Skälet är att tydligt visa att åtlingens syfte ska vara att bedriva jakt på platsen.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket delar uppfattningen att jakt bör förekomma regelbundet vid en åtel som används för jakt. Naturvårdsverket vägleder om detta utifrån synpunkten, eftersom det kan vara svårt att både formulera i bestämmelse och konsekvent efterleva. Flertalet klövviltsarter nyttjar också samma foder samtidigt som jakttiderna skiljer på dem.

Lst Örebro	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Länsstyrelsen föreslår också att avståndet från åtel till fastighetsgräns i 13 § ökas till 200 meter. Skälet är att begränsa åtelns effekter på annans fastighet. Det skulle också medföra en starkare begränsning av antalet åtlar på mindre fastigheter. I områden med många små fastigheter kan nuvarande skrivning tillåta ett stort antal åtlar på en liten yta. Ett ökat avstånd till fastighetsgräns kan också bidra till en ökad samverkan mellan olika jakträttshavare. Avståndet 200 meter har antagits som riktlinje av bland annat Svenska Jägareförbundet och LRF.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket beslutade om minsta avstånd om 100 meter, som en kompromiss mellan olika remissyttranden.
Holmen Skog	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	Holmen Skog anser att det behövs en möjlighet till reglering av mängden foder även när grovfoder/ensilage används och oavsett om ändamålet är utfodring eller åtel. Regleringen bör inte utgå ifrån daglig giva utan i stället ifrån hur mycket foder som finns tillgängligt för viltet vid samma tillfälle. I det fall det är frågan om en åtel så ska det inte vara tillåtet att åtelmaterial finnas kvar på platsen efter att jakten är avslutad eller jakttiden upphört eftersom åteln då utan skulle övergå till utfodring.	Synpunkt	Ingen åtgärd	I utfodringsförbud gäller övre viktgränserna även grovfoder. Att foder ansamlas och blir olämpligt är redan reglerat. Det gör att NV bedömer att daglig giva innebär en enklare reglering för enskilda och vid tillsyn. Föreskrifterna gäller endast åtling.
Svenska Rovdjursföreningen	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Avståndet mellan åtel och fastighetsgräns bör utökas från 100 meter till 2 000 meter. Detta för att inte locka över vilt från närliggande fastigheter, vilket kan innebära att vilt skjuts som andra markägaren vill bevara eller jaga själva. Vidare bör det införas en regel om att åtel inte får placeras närmare än 2 kilometer från allmän väg. Detta för att minska risken för trafikolyckor samt för att undvika onödigt lidande för vilt och jakthundar som kan bli påkörda under jakt. Varje viltolycka kostar samhället över 60 000 kr – det är därför både ett ekonomiskt och djuretiskt ansvar för Naturvårdsverket att genom sina föreskrifter motverka sådana olyckor.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverket bedömer en regel om minst 2000 meter till närmaste fastighetsgräns vara för inskränkande i stora delar av landet. Däremot kan utfodringsförbuden kompletterade av NV:s föreskrifter lokalt sänka risken för viltolyckor. Dessutom lyfter vi i vägledning viltolycksaspekten vid åtling.
Lst Värmland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	14 §	14 § På fastigheter upp till 100 hektar får högst finnas två åtlar. På fastigheter större än 100 hektar får finnas en åtel per påbörjat 100 hektar. Vid begränsning av antal åtlar på fastighet så hade det kanske varit ett förslag att även ha för mindre fastigheter. Enligt denna föreskrift kan då en fastighet på 5 hektar ha 2 åtlar, en fastighet på 15 ha bredvid ha 2 åtlar men en fastighet bredvid på 99 ha kan också bara ha 2 åtlar. I ett område med många små fastigheter kan det uppstå en risk att det ändå blir många åtlar om grannfastigheterna kan enas om detta. <i>(s 21 i konsekvensutredning: Det kan upplevas som orättvist att markägare med små fastigheter ges samma rätt att ha två aktiva åtlar i gång som en innehavare av nära 200 hektar jaktmark. Det stämmer att det finns orättviseaspekter, men de uppvägs, enligt Naturvårdsverkets uppfattning, av en annan, viktigare hänsyn. Målet är ha en så hög jaktlig nyttjandegrad som möjligt av de åtlar som är aktiva. Det behövs för att utfodringsförbudet ska bli verkningfullt. Motsatsvis vill myndigheten att få eller helst inga åtlar hålls i gång om de inte nyttjas regelbundet för jakt.</i> <i>Lösningen utgår från mänskligt beteende och avser att ge goda incitament för att bedriva en regelbunden, effektiv åteljakt vid aktiva åtlar. Åteljakten, som inte sällan sker i mörker och kyla på kvällar och nätter, genomförs mer sannolikt, om två jaktkompisar har möjlighet att gå ut tillsammans. Jakten blir dessutom både säkrare och roligare, samt tillvaratagandet enklare, om man hjälps åt. Förslaget bör stärka sannolikheten för att åtlarna besätts oftare än vad annars vore fallet, vilket ger ett ökat jakttryck.)</i> Länsstyrelsen reagerar också på att det läggs in värderingar kring när jakten blir roligare om man är två. Detta är inget som länsstyrelsen har en möjlighet att ha synpunkter kring och anser att detta stycke bör strykas.	Synpunkt	Åtgärd	14 § är ändrad för att delvis tillgodose synpunkt.

Lst Västra Götaland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Begränsningen bör, utöver fastighetsgräns, även gälla större vägar, jordbruksmarker med känsliga grödor, samt rekreationsytor så som parker och fotbollsplaner.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket har funnit det svårt att ytterligare avståndsreglera åtlar på ett ändamålsenligt sätt utan att begränsa en effektiv åteljakt. Däremot ger utfodringsförbuden kompletterade av NV:s föreskrifter möjlighet till lokal effekt på typerna av skador som lyfts i synpunkten. Dessutom lyfter vi i vägledning hur åtling bör bedrivas för undvikande av skador.
Lst Västra Götaland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	Bra att det står med "om inte annat har avtalats med angränsande fastighetsägare". Skrivelsen öppnar upp för en flexibel och lokal viltförvaltning.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Västra Götaland	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	14 §	Bra med en begränsning av antal åtlar kopplat till storleken på fastigheten.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	12 §	SLU anser att begränsningen till 3 kg foder utgör en bra kompromiss.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Särskilda bestämmelser om åtling i område med utfodringsförbud	13 §	SLU anser att avståndet 100 meter utgör en bra kompromiss för att säkerställa möjligheten att bedriva åteljakt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Halland	Tillämpningsområde	2 §	Processat foder, som utvecklats för tamdjur, används i regel för medicinska ändamål och är ofta mycket kostsamt. Att ett sådant foder skulle användas till utfodring av vilt är därför marginell och bör betraktas som försumbar. Tyvärr är bestämmelser om processat foder sällan tillämpligt för den typ av felaktigt foder som emellanåt används vid utfodring av vilt. Kanske av den enkla anledningen att processat foder i många fall är framställt för humankonsumtion. Därför bör det i stället alltid betraktas som matavfall. Regler för hantering av matavfall kan i vissa avseenden variera mellan olika kommuner. För att undvika oklarheter bör det, i detta sammanhang, tydligt framgå i denna föreskrift att processat foder samt matavfall inte får användas som foder till vilt. Detta bör gälla även om fodret är vegetabiliskt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Föranleder inga ändringar hos Naturvårdsverket, men synpunkt överlämnas till SJV.
Jorbruksverket	Tillämpningsområde	2 §	De lagstiftningar som 2 § i föreskrifterna hänvisar till innehåller inte några bestämmelser om "lockmedel som saknar näringsvärde". Den delen av paragrafen bör därför strykas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	lockmedel som i allt väsentligt saknar näringsvärde. Förbudet mot att använda hjorddjursring som lockmedel vid jakt följer av EU:s förordning nr 999/2001, denna förordning
Lst Stockholm	Tillämpningsområde	2 §	I 2 § finns en klarhet i syftningen. Meningen "Bestämmelser om krav vad gäller foder eller annat lockmedel som saknar näringsvärde och som används vid åtling finns i" kan tolkas som att den endast gäller foder som saknar näringsvärde.	Synpunkt	Åtgärd	Lydelsen ändrad.
Svenska Djurkyddsföreningen	Tillämpningsområde	1-3 §§	Inga synpunkter	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Lst Värmland	Tillämpningsområde	2 §	2 § Bestämmelser om krav vad gäller foder eller annat lockmedel som saknar näringsvärde och som används vid åtling finns i 1. lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter, 2. förordningen (2006:814) om foder och animaliska biprodukter, 3. föreskrifter som meddelats med stöd av förordningen, och 4. i de EU-förordningar som avses i tillkännagivande (SFS 2022:15) av de bestämmelser som lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter kompletterar. Länsstyrelsen ser gärna att Naturvårdsverket tar fram en vägledning där dessa lagstiftningar sammanfattas i ett, för målgruppen, anpassat språk. Även om det är den enskilde som har ett ansvar att åtla och utfodra med rätt saker så är dessa lagstiftningar inte så lätt åtkomliga för alla att läsa. Det är också svårt att veta hur vissa bestämmelser ska tolkas om man inte är van att läsa lagtext. Bra med övrig lagstiftning för att uppmärksamma vad som gäller för vilket foder som får användas.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket påtalar behovet för ansvarig myndighet, Jordbruksverket.
Lst Västra Götaland	Tillämpningsområde	2 §	Bra med övrig lagstiftning för att uppmärksamma vad som gäller för vilket foder som får användas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Svenska Djurkyddsföreningen	Undantag från dessa föreskrifter	20 §	Tillstyrker	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Djurens Rätt	Undantag från dessa föreskrifter	20 §	Djurens Rätt vill även framföra att undantagen från de föreslagna föreskrifterna som kan ges i linje med § 20 också ska inkludera att Naturvårdsverket ska kunna begränsa åtling, inte bara ge utökade möjligheter till jakt och åtling. Mandatet behöver förtydligas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket har sådant bemyndigande genom 15 § jaktförordningen (1987:905)
Lst Västra Götaland	Övergripande		Länsstyrelsen i Västra Götaland ser positivt på att samla alla bestämmelser om åtling i samma författningssamling. Det är också positivt att det tagits fram vägledningsdokument.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Övergripande		Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) anser att Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter i allt väsentligt finner en god balans mellan de delvis motstående intressena.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Övergripande		SLU menar att det finns djurskyddsaspekter vid åtling som bör beaktas i föreskrifter och konsekvensutredning.	Synpunkt	Åtgärd	Detta beslyses i Konsekvensutredningen.
SLU	Övergripande		SLU instämmer i att det enda som skiljer åtling från utfodring är syftet, och att det därmed närmast är omöjligt att skilja dem åt på ett rättssäkert sätt.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Övergripande		SLU instämmer därmed i att det är meningslöst att reglera åtling utanför områden med utfodringsförbud.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SLU	Övergripande		SLU anser att det finns flera positiva djurskyddsaspekter då djur jagas vid åtel, såsom goda möjligheter att fälla rätt djur, på kort avstånd och stillastående med bra skottplacering. SLU saknar dock djurskyddsaspekter att beakta i föreskrifter och konsekvensutredning, såsom att åtgärder bör vidtas för att minimera risken för skadeskjutningar och att skjuta föräldradjur (exempelvis vildsvinssugga med små kultingar), för att minska risken för onödigt lidande.	Synpunkt	Åtgärd	Detta beslyses i Konsekvensutredningen.
Lst Jönköping	Övergripande		Länsstyrelsen tillstyrker den föreslagna lagändringen. Länsstyrelsen anser dock att det krävs ett mer kraftfullt regelverk även kopplat till utfodring för att ha bättre möjligheter att förhindra allvarliga skador på egendom och för att minska viltolycksrisken.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	Dessa åtelbestämmelser kompletterar bestämmelserna om utfodringsförbud.
Sveriges Grisföretagare	Övergripande		Eftersom vi inte stod med på sändlistan har vi haft en begränsad tid att skriva ihop ett svar och har lagt tyngdpunkten på att förstå vad LRF tycker och vi har landat i att stödja deras synpunkter fullt ut. Sveriges grisföretagare ser ett stort problem med den dumpning av sockerbetor som görs i skogarna från Skåne till Sörmland detta är ett smittskyddsproblem, trafiksäkerhetsproblem och djurhälsoproblem samtidigt då reproduktionen exploderar och ger kraftigt ökande stammar på begränsade ytor. Vi vill därför se ett förbud mot att utfodra vilt med sockerbetor samt i övrigt ställa oss bakom LRFs yttrande.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Dessa åtelbestämmelser kompletterar bestämmelserna om utfodringsförbud.
Lst Blekinge	Övergripande		Länsstyrelsen Blekinge ser positivt på förslaget till föreskrifter om åtling och användning av åtlar vid jakt samt tillhörande vägledningar. Föreskrifter om åtling och användande av åtlar vid jakt bedöms vara ändamålsenliga för sitt syfte.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Kalmar	Övergripande		Länsstyrelsen tillstyrker de nya föreskrifterna men har synpunkter på vägdelningen för beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av vilt.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Lst Uppsala	Övergripande		Länsstyrelsen är positiv till de nya föreskrifterna och tillhörande vägledningarna. Sammantaget kommer dessa att underlätta för både myndigheter och privatpersoner som avser bedriva jakt vid åtel. Länsstyrelsen har inga synpunkter på innehåll utan önskar enbart tydliggörande på ett fåtal punkter.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Trafikverket	Övergripande		Trafikverket tillstyrker remissens förslag då vi tycker att frågan om risk för viltolyckor i samband med utfodring av vilt, åtling och användning av åtlar vid jakt hanterats på ett bra sätt och inte heller leder till några ökade kostnader för Trafikverket.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Skogsstyrelsen	Övergripande		Skogsstyrelsen har tagit del av Naturvårdsverkets remiss och tillstyrker remissen vad gäller förändring av föreskrifter. Skogsstyrelsen vill dock uppmana Naturvårdsverket att ta ett bredare och mer ekologiskt perspektiv vad gäller negativa effekter av utfodring och på det sättet stärka upp vägledningen.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	Inom systemet med utfodringsförbud finns möjligheter till att lokalt mildra negativa effekter av utfodring. Naturvårdsverket saknar bemyndigande att reglera utfodring.
Livsmedelsverket	Övergripande		Livsmedelsverket har inga synpunkter på förslaget till föreskrifter om åtling och användning av åtel vid jakt, samt tillhörande vägledning (ärende NV-02778-21). Livsmedelsverket uppskattar att det är tydligt hänvisat till lagstiftningen som rör foder och animaliska biprodukter i föreskriftsförslaget, samt att det i vägledningarna är beaktat att viltet är ämnade att bli livsmedel.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Halland	Övergripande		Länsstyrelsen välkomnar Naturvårdsverkets förslag till föreskrift som syftar till att förebygga och hantera de allvarliga problem som kan uppstå i samband med olämplig utfodring av vilt. Sådana problem kan bland annat innefatta en ökad risk för viltolyckor. Eftersom problemens omfattning och karaktär varierar beroende på lokala förhållanden, är det av stor vikt att föreslagna åtgärder ska kunna anpassas till den specifika situationen i varje enskilt område. Mot denna bakgrund anser Länsstyrelsen att utfodringsförbud i vissa fall bör kunna omfatta ett generellt förbud mot all form av lockande av vilt. Det bör enligt proportionalitetsprincipen därför vara möjligt att även kunna förbjuda åtelplatser, där detta bedöms nödvändigt för att värna det allmänna intresset. Länsstyrelsen anser att de föreslagna föreskrifterna och vägledningarna i allt för stor utsträckning tar hänsyn till enskildas intressen och därmed inte ger myndigheten tillräckliga förutsättningar att skyndsamt fatta beslut som effektivt kan lösa allvarliga problem.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket kan inte tillmötesgå synpunkten pga 43 § jaktförordningen (1987:905).
Lst Halland	Övergripande		Processat foder omfattas inte av bestämmelserna i foderlagstiftningen i den mening att det reglerar foder vid utfodring av vilt. Länsstyrelsen anser därför att processat foder bör klassificeras som matavfall och att föreskrifterna tydligt bör förbjuda användning av matavfall vid utfodring av vilt. Matavfall utgör inte bara en hälsorisk för det enskilda djuret, utan medför även en betydande risk för spridning av smittsamma sjukdomar.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Reglerna avseende tillåtna produkter för att utfodra vilt, varav åteljakt är ett sätt, återfinns hos Jordbruksverket.
Lst Halland	Övergripande		Länsstyrelsen hade gärna sett att flera av de förtydliganden av åtelplats och lockande av vilt som presenteras skulle vara generella, och gälla även om inget utfodringsförbud finns på platsen.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt.

Lst Halland	Övergripande		Länsstyrelsen är inte odelat positiv till att en åtelplats generellt inte får placeras närmre än 100 meter från en fastighetsgräns när Länsstyrelsen har beslutat om ett utfodringsförbud. Vid ett sådant beslut utgör en effektiv och riktad jakt ofta det snabbaste och mest verkningsfulla sättet att hantera problem orsakade av en ansamling av vilt. Denna jakt förväntas i regel bedrivas från de fastigheter som rapporterat skador eller olägenheter, vilka ofta ligger i direkt anslutning till platsen där den bakomliggande orsaken till viltansamlingen finns. I sådana fall kan bestämmelsen om att en åtel inte får placeras närmare än 100 meter från fastighetsgräns utgöra ett praktiskt hinder för att genomföra en ändamålsenlig jakt i de mest drabbade områdena. Vid tidpunkten för Länsstyrelsens beslut kan det dessutom saknas tillräcklig detaljkännedom om orsaken bakom varför vilt har koncentrerats till platsen, vilket innebär att även skadedrabbade fastigheter kan komma att inkluderas i området för utfodringsförbud. Detta bör även beaktas i ljuset av att ett infört förbud mot utfodring kan medföra att viltet förflyttar sig och i stället kan komma att orsaka ytterligare skada på närliggande fastigheter. Om Länsstyrelsen hade kunnat detaljreglera möjligheten att placera åtelplatser i beslut, eller tilläggsbeslut, hade bättre förutsättningar skapats för en effektiv jakt.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket har i 13 § fört in möjlighet till undantag från kravet på 100 meter till fastighetsgräns (om inte annat avtalats) när länsstyrelsen beslutat om skyddsjakt enligt 7 § jaktlagen (1987:259) som omfattar fastigheten där åteln är belägen.
Lst Halland	Övergripande		Länsstyrelsen ser att vissa situationer kräver att all form av lockande av vilt ska kunna förbjudas. Detta skulle till exempel kunna vara nödvändigt i områden med ett stort antal viltolyckor. Ett annat exempel skulle kunna vara om utfodringsplatser istället kan komma att ersättas av ett överdrivet stort antal åtelplatser. Sådana kreativa åtgärder för att kringgå ett utfodringsförbud måste kunna förebyggas eller stoppas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket kan inte tillmötesgå synpunkten pga 43 § jaktförordningen (1987:905).
Jorbruksverket	Övergripande		Jordbruksverket stödjer tillstyrker förslaget, men har följande synpunkter på detaljer.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Lst Stockholm	Övergripande		Vi tillstyrker i huvudsak förslaget, men lämnar följande synpunkter och förslag till justeringar.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Lst Stockholm	Övergripande		Den föreslagna regleringen förutsätter en aktiv tillsyn av åtlar, fodermängder och jaktens reella genomförande, särskilt i områden med utfodringsförbud. Det innebär praktiska utmaningar för länsstyrelserna, som behöver tillgång till tid, personal och kompetens för att kunna göra fältkontroller, analysera avsikten med verksamheten och hantera eventuella överträdelser.	Synpunkt	Åtgärd	Utvecklat i Konsekvensutredningen.
Lst Norrbotten	Övergripande		Länsstyrelsen i Norrbottens län är i huvudsak positiv till de föreslagna föreskrifterna och den tillhörande vägledningen. Vi anser dock att vissa delar av forskrifterna behöver förtydligas för att minska risken för missförstånd och praktiska tillämpningsproblem. Vidare ser vi att ett tidigare lagd sista anmälningdatum för åtel kan innebära svårigheter för jägare att hinna anmäla i tid.	Synpunkt	Åtgärd.	Sista datum för anmälan av åtel är 14 juli för att delvis tillgodose synpunkt.
Svenska Jägareförbundet	Övergripande		Svenska Jägareförbundet, nedan kallat förbundet, välkomnar Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter och vägledning rörande åtling. Förbundet har dock några förslag på justeringar vilket framgår i detalj nedan.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Skåne	Övergripande		Länsstyrelsen tillstyrker i huvudsak förslaget men vill lämna följande synpunkter.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
LST Östergötland	Övergripande		Länsstyrelsen Östergötland ser positivt på föreskrifterna, men ser också en fortsatt risk att det finns en otydlighet vad som är en åtel och vad som är en utfodringsplats när det saknas konkreta begränsningar gällande fodermängd. Det kan innebära vid en anmälan om otillåten utfodring att utföraren hävdar att syftet är åtling och inte utfodring, vilket försvårar bedömningen. Vi förstår också att det är komplext och att det är syftet med utfodringen som är avgörande. Ett förslag på konkret begränsning som vi anser skulle vara tillämpligt är att det som placeras på en åtelplats bör konsumeras inom de närmsta dygnet (1-2 dygn), allt utöver det är utfodring. Länsstyrelsen ser också risker med foderhygien vid stora fodermängder för åtling om det inte föreskrivs begränsningar gällande mängd.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt. Vid stora fodermängder ska anmälan till länsstyrelsen göras.
Svenska Djurskyddsföreningen	Övergripande		Svenska Djurskyddsföreningen välkomnar flera av förslagen i remissen med föreskrifter om åtling, vägledning om åtel och vägledning till länsstyrelserna. Det är positivt att föreskrifterna tydliggör reglerna för markägare, jägare och jakträttsinnehavare och att länsstyrelserna i och med införlivandet av föreskrifterna får ett regelverk som ger möjlighet att kalibrera och förenkla tillsynen. Det är också bra att en vägledning för länsstyrelserna tagits fram för att underlätta handläggandet av problematisk utfodring.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Lst Dalarna	Övergripande		Länsstyrelsen rekommenderar att Naturvårdsverket ser över behovet av särskilda regleringar avseende åtel vid licensjakt av andra rovdjursarter än björn.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket ser inte behov av bestämmelser för andra stora rovdjur än björn.
Sveriges Jordägareförbund	Övergripande		Förbundet anser att utfodring av vilt ska ske ansvarsfullt, utifrån gällande lagstiftning, och inte bedrivas på ett sätt som påverkar angränsande fastigheter, nyttjanderättshavare eller trafik negativt. Utfodring är ett viktigt verktyg för att kunna bedriva en effektiv jakt samt i perioder avleda vilt från skadekänsliga områden. All form av utfodring ska ske i samråd med markägaren om jakträtten är upplåten.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Sveriges Jordägareförbund	Övergripande		Förbundet tillstyrker Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter om åtling och användning av åtlar vid jakt – förutsatt justering av 6 §, 14 § och 16 § enligt förslag nedan.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
SVA	Övergripande		SVA instämmer med Naturvårdsverkets förslag om föreskrifter för åtling osv, i de delar som berör SVA:s ansvars- och expertområde som rör djurhälsa och smittor hos djur.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Västernorrland	Övergripande		Länsstyrelsen välkomnar de delar i förslaget som bidrar till att förtydliga kraven för åteljakt i och utanför områden som omfattas av utfodringsförbud. Även förslaget om att införa samtliga bestämmelser om åtling i samma författningssamling välkomnas. Gällande delar av förslaget som kan kopplas till utfodring och åtling av vildsvin rekommenderar länsstyrelsen Västernorrland att hänsyn tas till synpunkter från länsstyrelser som förvaltar över län med permanenta vildsvinsstammar.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Västernorrland	Övergripande		För att underlätta tillsyn av åtlar bör Naturvårdsverket överväga ifall samtliga åtlar ska behöva rapporteras till länsstyrelsen. Detta lär dock innebära mer administration för både Länsstyrelse och jägare.	Synpunkt	Ingen åtgärd	NV bedömer inte nyttan uppväga regel- och arbetsbördan för inblandade.
Jägarnas riksförbund	Övergripande		Jägarnas Riksförbund, JRF, har tagit del av remissen och lämnar följande synpunkter. Åteljakten är en viktig del av vildsvinsförvaltningen och bidrar till stor del till antalet fällda vildsvin. Det är av vikt att även vid situationer där en Länsstyrelse beslutat om förbud eller villkor för utfodring av vilt att åteljakten fortsätter. Det är därför av vikt att föreskrifter kring åtling inte försvårar jakten efter framför allt vildsvin. JRF vill särskilt poängtera att det tydliggörs att föreskrifterna för åtling enbart gäller när en Länsstyrelse beslutat om förbud eller villkor för utfodring av vilt. Risken är annars stor att åteljakten hämmas och att avskjutningen går ned.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Södermanland	Övergripande		Länsstyrelsen i Södermanland har inga synpunkter på Naturvårdsverkets remissversion över föreskrifter om åtling och användning av åtel vid jakt och tackar för möjligheten att inkomma med eventuella synpunkter genom remissrundan.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Djurens Rätt	Övergripande		Åtling är oetiskt och bör begränsas. Över lag ser Djurens Rätt åtling som något oetiskt. Är det rättfärdigat att locka till sig vilda djur för att de ska kunna skjutas på en bekväm plats för oss människor? Där är svaret nej. Det finns också flera risker med åtling, så som att djur lockas nära bebyggelse och vägar.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Åtlingen är tillåten i övergripande lagstiftning.
Djurens Rätt	Övergripande		Åtling bör begränsas genom att tillstånd ska krävas för samtliga djurslag, samt att det bara får ske 2000 meter från samtlig bebyggelse oavsett art som utfodras.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Av jaktförordningen framgår att åtling för jakt är tillåten. NV har bedömt att skäl för avståndsgrens för åtel (utom björnåtel) gentemot bebyggelse saknas.
Djurens Rätt	Övergripande		Det bör införas skyddade områden för jakt vid åtling.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Se rad 97.
Djurens Rätt	Övergripande		Naturvårdsverket måste ha förtydligat mandat att begränsa åtling vid behov.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Detta regleras i 15 § jaktförordningen.
Djurens Rätt	Övergripande		Det bör också införas skyddade områden från åtling. Djurens Rätt menar att nationalparker och naturreservat bör vara fredade från jakt, och därmed också fredade från åtelverksamhet. Åtling kan riskera de skyddade naturområdenas syften.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Varje naturreservat är unikt och har därför ett eget syfte som ska uppnås genom individuellt anpassade föreskrifter och skötselplan. Syftet med reservatet avgör vilka inskränkningar som ska gälla.
SCA	Övergripande		SCA anser att initiativet med att skriva föreskrifter och vägledning för att skapa förutsättningar för att begränsa överdimensionerad utfodring av klövvilt är välkommet. Föreskrifterna skapar en möjlighet för Länsstyrelserna att i områden med exempelvis stora skador eller frekventa trafikolyckor begränsa utfodring som annars gör att överstora populationer av klövvilt kan upprätthållas.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

LRF	Övergripande		Föreskrifterna om åtling ska utformas så att de gäller generellt i hela landet, de ska inte ha olika lydelse och innebörd beroende på om det finns ett beslut om förbud eller villkor för utfodring eller inte. Naturvårdsverkets snäva tillämpning av bemyndigandet är felaktig i förhållande till lagstiftningens syfte och förarbeten.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt. NV uppfattar att huvudsyftet med bemyndigandet är att komplettera verkningfulla utfodringsförbud.
LRF	Övergripande		NVs arbete med föreskrifter inom viltförvaltningen måste utgå från att de ska gynna både en effektiv, jaktetiskt korrekt jaktutövning och samtidigt verka för att minska viltskador i jordbruk, skogsbruk och trafik.	Synpunkt	Åtgärd	NV bedömer att åteljakt bidrar till god jaktetik och förbud mot utfodring med komplettering av våra föreskrifter verkar för att minska viltskador av olika slag.
Lst Gävleborg	Övergripande		Länsstyrelsen ser positivt på att Naturvårdsverket meddelar föreskrifter om åtlar och åteljakt. Särskilt de delar som rör hanteringen av bestämmelserna om utfodringsförbud som inrättades 2021. Länsstyrelsen avstyrker dock de särskilda reglerna kopplat till åtlar vid björnjakt. Länsstyrelsen anser att dessa bestämmelser bör tas bort då vi uppfatta dem som bland annat rättsosäkra för verksamhetsutövare/jägare och orimligt resurskrävande för myndigheten.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Se skäl för reglerna kopplat till åteljakt efter björn i Konsekvensutredningen.
Lst Örebro	Övergripande		Länsstyrelsen tillstyrker förslagen om föreskrifter, vägledning om åtling samt vägledning för Länsstyrelsens beslut om förbud mot eller villkor för utfodring.	Tillstyrker	Ingen åtgärd	
Holmen Skog	Övergripande		Holmen Skog anser att det ska vara krav på fastighetsägarens tillstånd för att anlägga såväl utfodring som åtel. Det handlar dels om risken för negativ påverkan på jord- och skogsbruk, dels om en säkerhetsfråga där åtel eller utfodring av rovvilt kan medföra ökade risker för de som rör sig i skog och mark i arbete eller för rekreation.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket vägleder om att sådant tillstånd behöver inhämtas från markägaren, lämpligen i jakträttsavtal. Detta är civilrättslig överenskommelse och därför inte lämpligt för myndighet att reglera.
Svenska Fåravelsförbundet	Övergripande		Vi har fått ta del av LRFs yttrande (Lantbrukarnas Riksförbund). SF stödjer i allt väsentligt de argument och synpunkter som LRF framför, och vi väljer att ställa oss bakom LRFs yttrande.	Synpunkt	Se LRF:s yttrande	Naturvårdsverkets föreskrifter kompletterar möjligheten till beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av klövvilt. Utanför område med utfodringsförbud är det idag tillåtet att utfodra utan mängdbegränsning oavsett syfte. I det sammanhanget har Naturvårdsverket gjort bedömningen att det inte är ändamålsenligt, att i område där möjligheterna till utfodring i övrigt inte är begränsade, endast reglera utfodring som sker i syfte att locka vilt för jakt. Särskilt viktig är möjligheten till effektiv åteljakt för regleringen av vildsvinsstammarna. Därför begränsas denna möjlighet inte mer än nödvändigt.

Sametinget	Övergripande		Sametinget har uppmärksammat att föreskrifterna saknar specifika skrivningar om hänsyn till renskötselområden. En ökad jaktaktivitet kan riskera att störa renarnas naturliga beteende och rörelsemönster. Det kan även finnas en viss osäkerhet med att skilja åtling från utfodring, vilket kan försvåra tillsyn och på sikt ge upphov till konflikt. Sametinget tror dock att föreskrifterna uppmuntrar till dialog och samverkan mellan intressenter, inklusive samebyar. Genom tydligare reglering i områden med utfodringsförbud borde minska risken för konkurrens om betesresurser. Åteljakten bidrar rimligtvis till att minska populationer av vilt som konkurrerar med renar, samtidigt bör man ha i åtanke att åtlar som lockar rovdjur även kan öka predationstrycket på renar, särskilt under kalvningsperioden. Utifrån ett renskötselperspektiv tror vi att ett förtydligande av åteľföreskrifter och vägledning kan bidra med följande; 1. Bättre tillsyn och rättssäkerhet Föreskrifterna bör ge länsstyrelserna bättre verktyg för att särskilja mellan tillåten åteljakt och otillåten utfodring, vilket kan minska konflikter i områden där renskötsel bedrivs. 2. Adaptiv förvaltning Eftersom länsstyrelser kan fatta beslut om utfodringsförbud i specifika områden, bör kunna bidra till viss reglering utifrån lokala förhållanden där renskötsel påverkas. 3. Bättre samverkan Föreskrifterna bör kunna uppmuntra till dialog mellan olika intressenter, vilket kan inkludera samebyar och därmed bidra till bättre samförstånd och planering i renskötselområden.	Synpunkt	Åtgärd.	Naturvårdsverket delar uppfattningen att lokalisering av björnatlar är viktigt i förhållande till bland annat tamdjurshållning. Dock har vi inte funnit ett sätt att föreskriva om detta, för det krävs mer utredning. Däremot vägleder vi med den innebörden redan nu.
Svenska Rovdjursföreningen	Övergripande		Åteljakt innebär att djur lockas till en plats med mat, i syfte att skjutas. Det kan liknas vid att lura djuret in i en fälla, vilket strider mot grundläggande djuretiska principer om respekt för vilda djurs naturliga beteende och integritet. SRF anser att detta jaktmedel bör begränsas strikt och inte uppmuntras som en mer eller mindre standardmetod. Vidare riskerar åteljakt att skapa onaturlig tillvänjning till människonära miljöer, försämrat skygghetsbeteende och en förändrad ekologi. Detta kan på sikt leda till ökade konflikter mellan människa och vilt samt ytterligare skyddsjakter. Åteljakt bör i största möjliga mån begränsas inte underlättas. Vidare finns det risker med åtel som bör utredas i form av att tex björnhonor med ungar skjuts eller att större och kraftfullare djur skjuts. De större djuren har förmodligen en tendens att först går fram till åteln. Effekter med mindre individer ses ny tydligt på björnstammen de senaste åren och det kan inte uteslutas att åteljakten har bidragit till detta. Det bör beaktas i de nya föreskrifterna. Tex åteľförbud där björnstammen är svag eller har fel åldersfördelning	Synpunkt	Åtgärd.	Åtel är tillåtet genom den överordnade jaktförordningen. Förslaget innehåller avståndskriterier mellan björnatel och bebyggelse. Frågan om urvals jakt tas vidare i första hand i vägledning i samråd med länsstyrelser. Åteljakten för björn ska också genomgå utvärdering.
Svenska Rovdjursföreningen	Övergripande		Föreskrifterna saknar skydd för en växande sektor som är ekonomiskt viktig för landsbygden: viltskådnings turism. SRF anser att åteljakt inte får ske närmare än 5 km från: - registrerade viltskådningsplatser, - ekoturismverksamheter, - naturguidad besöksverksamhet kring rovdjur. Att bedriva åteljakt i närheten av dessa verksamheter riskerar inte bara att skjuta bort skyddsvärda individer utan också att undergräva lokala besöksnäringars förtroende för rovdjursförvaltningen och ekonomiskt drabba turistföretagen och lokalsamhället negativt. Föreningen har fått flera rapporter från turistföretag där björnar i dess närhet medvetet skjuts bort.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Naturvårdsverket ser svårigheter med inskränkning markägares jakträtt på det sätt som föreslås.
Svenska Rovdjursföreningen	Övergripande		SRF föreslår att åteljakt uttryckligen inte får ske i nationalparker och naturreservat, oavsett syfte. Syftet med dessa parker är att skydda viltet, inte att underlätta jakt. Åtelverksamhet kan även medföra nedtrampning, foderrester, plastavfall, oönskade viltkoncentrationer och andra ekologiska effekter som strider mot skyddsområdenas syften.	Synpunkt	Åtgärd	Varje naturreservat är unikt och har därför ett eget syfte som ska uppnås genom individuellt anpassade föreskrifter och skötselplan. Syftet med reservatet avgör vilka inskränkningar som ska gälla.

Svenska Rovdjursföreningen	Övergripande	Naturvårdsverkets föreskrifter utgår från att åteljakt är ett tillåtet jaktmedel enligt 10 a § jaktförordningen (1987:905). Men enligt 2 kap. 3 § miljöbalken ska all verksamhet bedrivas med försiktighet så att olägenhet för människors hälsa eller miljö inte uppkommer. Denna paragraf är ett av de grundläggande miljörättsliga kraven i Sverige och har ett brett perspektiv. I denna breda tolkning skulle även jakt kunna betraktas som en verksamhet, men det avgörande är hur aktiviteten bedrivs. Om jakten sker som en del av ett organiserat, omfattande system med risk för att påverka miljön eller människors hälsa kan det finnas skäl att göra en bredare miljörättslig bedömning. Åteljakt är ett organiserat och idag omfattande system och därför borde man kunna hävda att Naturvårdsverket bör ta hänsyn till miljöbalken även om jakt i Sverige främst regleras genom jaktlagstiftning och viltvårdsregler. Det innebär i så fall att: Den som bedriver jakt med åtel (eller upplåter mark för sådan verksamhet) har ett ansvar att förebygga risker, t.ex. att rovdjur vänjer sig vid människonärhet eller att viltolyckor uppstår. Verksamheten måste anpassas efter de risker den innebär, även om de negativa effekterna ännu inte är helt bevisade – osäkerhet får inte användas som ursäkt för passivitet. SRF anser att nuvarande föreskrifter inte i tillräcklig grad återspeglar denna försiktighetsprincip. Vi efterlyser också att Naturvårdsverket, i samband med tillstånd för åtel och åteljakt på björn, hänvisar till möjligheten för länsstyrelsen att använda 23 § jaktlagen för att stoppa jakt om det finns risk för olämpliga konsekvenser, såsom förstörd viltskådning, skygghetsförlust eller fältetisk olämplighet.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Hur återjakten bedrivs på ett lämpligt sätt ska framgå av föreskrifterna, Konsekvensutredning och vägledningarna.
Svenska Rovdjursföreningen	Övergripande	Åtling som jaktmetod innebär betydande risker – inte bara för de vilda djur som påverkas i sitt naturliga beteende, utan också för de människor som bor, verkar och rör sig i de områden där åtelverksamhet förekommer. Risker för att björnar och andra rovdjur präglas till människonärhet, att trafikolyckor ökar och att värdefulla naturupplevelser förstörs är inte acceptabelt att ignorera. Att tillmötesgå ett jaktligt särintresse, som i dag omfattar mindre än 2.5 procent av befolkningen, måste vägas mot det övergripande samhällsintresset av säkerhet, djurskydd, naturturism, ekologisk balans och allemansrättens grundläggande värden. Naturvårdsverkets roll måste vara att stå upp för helhetsperspektivet – inte enskilda intressegrupper. Därför krävs en restriktiv hållning till åtling i en framtida reglering.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Av jaktlagstiftningen framgår att åteljakt är tillåtet. Föreskrifterna syftar till att minimera ev risker.
Jaktkritierna	Övergripande	På ett mer allmänt plan anser Jaktkritikerna att åtel, särskilt i samband med jakt på björn, är en oetisk jaktform som både på kort och lång sikt är förenad med onödiga risker för allmänheten, även om det delvis är sådana risker som föreskrifterna syftar till att förebygga. Riskerna framgår av remissen och behöver inte upprepas här. Här ska däremot framhållas att brunbjörn är en strikt skyddad art som inte borde bli föremål för licensjakt, med eller utan åtel. Av de skäl som Naturvårdsverket anför instämmer vi dock i att det behövs nya föreskrifter och ser positivt på att verket nu samlar alla föreskrifter om åtling på ett ställe. Flertalet föreslagna bestämmelser föranleder inga särskilda kommentarer från vår sida.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	

Kommerskollegium	Övergripande		Kommerskollegium bedömer att Naturvårdsverket kan behöva anmäla föreskrift (NFS 2025:xx) om åtling och användning av åtlar för jakt och tillhörande vägledning enligt förordning (1994:2029) om tekniska regler. Detta dock endast under vissa förutsättningar, se mer nedan. Som Kommerskollegium förstår förslaget innehåller det inga krav på vilt som kan påverka dessa djurs egenskaper när de utgör varor som ex livsmedel. I den mån det finns en handel med det vegetabiliska foder, animaliska foder och andra lockmedel som regleras i föreskriften bedömer Kommerskollegium dock att dessa utgör varor enligt förordningen om tekniska regler. Genom att i föreskriften bl.a. ställa krav på högsta tillåtna mängd foder vid åtel kan föreskriften anses reglera användning av foder, vilket kan utgöra ett s.k. annat krav. Sådana krav är dock endast anmälningspliktiga för det fall de väsentligen kan påverka sammansättningen, naturen eller försäljningen av berörda produkter. Kollegiet anser att Naturvårdsverket i egenskap av sektorsmyndighet är bättre lämpad att avgöra om detta kan anses vara uppfyllt i det nu aktuella fallet. Kommerskollegium finns tillgängliga för att svara på frågor om väsentlighetskravet. Den slutliga bedömningen överläts till Naturvårdsverket.	Synpunkt	Åtgärd.	Naturvårdsverket har bedömt att föreskrifterna inte behövde anmälas på detta sätt.
Kommerskollegium	Övergripande		Kommerskollegium bedömer att förslaget inte behöver anmälas enligt förordning (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden eftersom förslaget inte innehåller nya eller ändrade krav på tjänsteverksamhet.	Synpunkt	Ingen åtgärd	
Lst Värmland	Övergripande		Länsstyrelsen anser att det är positivt med särskilda föreskrifter som reglerar användning av åtel. Föreskriftsförslaget tycks välgrundat och diverse problemställningar väl genomlysta. Man har tagit hänsyn till både foderlagstiftningen (foderhygien) och lagstiftning om ABP (animaliska biprodukter). Man inför också reglering av områden som tidigare varit oreglerade, till exempel åtels avstånd till fastighetsgräns. Däremot uppstår det ett vägledningsbehov då åtelmaterialet är reglerat i annan lagstiftning, och här finns det en risk att de som använder sig av åtlar samt utfodrar vilt inte tar reda på vilka regler det är som gäller. Smittspridning vid aggregering av djur är svår att komma ifrån. Å andra sidan är det viktigt att vi kan jaga på ett effektivt sätt, framför allt när det gäller vildsvin. Epizootilagstiftningen trumfar i princip alla annan lagstiftning så får vi ett utbrott av någon epizootisjukdom (ex afrikansk svinpest) så har vi ändå instrument för att hantera problemet. Länsstyrelsen har valt att klippa in de delar av förslaget i kursiv och sedan följer länsstyrelsens synpunkter och kommentarer i ordinarie text under.	Synpunkt	Ingen åtgärd	Naturvårdsverket håller med om detta och har lyft frågan med Jordbruksverket.
Lst Värmland	Övergripande		Det finns en utmaning idag med att det är mycket enkelt att beställa doftmedel och lockmedel från andra delar av världen. Här kan det vara svårt att hitta information om vad de kan innehålla men även också vad som är och inte är tillåtet att importera. Risken finns att importerade medel kan innehålla ämnen som är förbjudna att använda eller ta in i landet samt att risken finns för att sprida sjukdom och smitta som vi just nu inte har i Sverige. Länsstyrelsen skulle rekommendera att Naturvårdverket möjligen försöker precisera vilket ursprung doft- och lockmedel får ha även i denna föreskrift, mer än som i § 5.	Synpunkt	Åtgärd	Naturvårdsverket kan inte föreskriva på annan myndighets område, men försöker hänvisa till rätt informationskälla i föreskriften, konsekvensutredningen och i vägledning.
Lst Västerbotten	Övergripande		Länsstyrelsen ser positivt på Naturvårdsverkets arbete med att definiera begrepp och strukturera användningen av utfodring och åtling som instrument inom viltförvaltningen. Vi välkomnar vägledningarna som ingår i detta paket. Inte minst vägledningen om kameror och motorfordon är välbehövlig. Utfodring och åtling av klövvilt är ingen stor fråga i Västerbotten, i och med att vildsvinet saknas i länets fauna och Länsstyrelsen har inget att erinra i detta avseende. Däremot är åtling av björn inom ra-men för licensjakten en stor fråga i länet.	Synpunkt	Ingen åtgärd	

Jaktkritierna			Dock ifrågasätter vi att definitionen av åtel i 6 § i de föreslagna föreskrifterna även inkluderar ett fångstredskap som har betats, jfr även s. 16-17 i "Motiv och konsekvensutredning." Att både åtling och betning av fällor principiellt innebär att locka till sig vilt genom mat är inte ett tillräckligt argument. Åtel skiljer sig från fällfångst eftersom man inte fångar in något djur. Jaktkritikerna kan inte utläsa av det remitterade underlaget varför Naturvårdsverket velat inkludera en helt annan jaktform i definitionen av åtel, i strid med normalt språkbruk, och inte heller att det gjorts någon analys av vad det kan få för effekter, t.ex. för tolkningen av andra bestämmelser. Enligt Jaktkritikernas mening är det inte bra om definitionen av åtel avviker från hur ordet normalt används. Vi förstår inte heller varför Naturvårdsverket vill göra detta. Syftet med föreskrifterna är att bidra till att minska risken för trafikolyckor och skador på egendom till följd av att klövvilt uppsöker utfodringsplatser/åtlar. Det är uppenbart att det handlar om vildsvin och hjortdjur, som i stora antal kan uppsöka en stadig utfodringsplats. De riskerna finns inte när det gäller en fälla avsedd att fånga enstaka djur och sedan tas bort. Jägare som har gillrat en fälla måste uppsöka fällan varje dygn för att se om något djur har fastnat. Annars uppkommer onödigt lidande, vilket strider mot jaktlagen (1987:259). Av jaktlagen följer också att om vilt har skadats vid jakt ska jägaren snarast vidta åtgärder för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas. Inget av detta blir aktuellt vid en vanlig åtel. Som Naturvårdsverket själv anger är det inte lätt att skilja en utfodringsplats från en åtel eftersom det är syftet med utläggandet av fodret som är avgörande för klassificeringen. Det innebär också att utfodringsplatsens karaktär kan ändras över tid, till att bli en åtel eller sluta att vara det. Som Naturvårdsverket påpekar förekommer det åtlar där det inte är någon jakt. Åtlar är alltså utfodringsplatser. En fälla kan inte rimligen karakteriseras som en utfodringsplats. Avslutningsvis ska sägas att fällfångst är en plågsam jaktmetod som helt borde utmönstras. Problemen med fällfångst är helt andra än med åtling och bör adresseras på olika sätt.	Synpunkt	Ingen åtgärd.	Att placera lockmedel på en plats för jakt eller vid en fångsanordning har samma jaktliga syfte anser Naturvårdsverket och bör därför lyda under samma regelverk. Det som skiljer dem båda är jaktmedlet. Dvs. skjutvapen respektive fångsanordning.
---------------	--	--	--	----------	---------------	--